

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยพระนคร

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

มหาวิทยาลัยสุรินทร์

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

การศึกษาพฤติกรรมของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคระดับปวส. และปวท.
เขตการศึกษา 7 : กรณีการกระทำผิดระเบียบวินัยและข้อบังคับในสถานศึกษา
ปีการศึกษา 2538

คำแนะนำในการตอบแบบสอบถาม

คำถามต่อไปนี้ เป็นคำถามเกี่ยวกับตัวนักศึกษา คำตอบต่าง ๆ นั้นไม่ส่งผลต่อผู้ตอบ แต่จะเป็นประโยชน์เมื่อนำไปพิจารณาพร้อมกับคำตอบของนักศึกษาอื่น ๆ แล้วนำไปจัดทำเป็นข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาคำตอบเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม คำตอบของนักศึกษาจะเป็นความลับที่สุด

ฉะนั้น ขอได้โปรดตอบตามความเป็นจริงและตอบให้ครบถ้วน งานวิจัยนี้จะเป็นผลสำเร็จหรือไม่อยู่ที่ความร่วมมือของนักศึกษา ดังนั้นจึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือด้วยดี

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของนักศึกษา

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของพฤติกรรมของนักศึกษา

ตอนที่ 1 สถานภาพของนักศึกษา

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงใน [] ตามความเป็นจริง

1. แผนกช่างที่กำลังศึกษาอยู่ปัจจุบัน
☐ ช่างกลโรงงาน	1
☐ ช่างก่อสร้าง	2
☐ ช่างเชื่อมโลหะ	3
☐ เทคนิคอุตสาหกรรม	4
☐ ช่างไฟฟ้า	5
☐ ช่างยนต์	6
☐ สถาปัตยกรรม	7
☐ ช่างสำรวจ	8
☐ อิเล็กทรอนิกส์	9
2. ลักษณะที่อยู่อาศัย
☐ บ้านส่วนตัว, บ้านญาติพี่น้อง	1
☐ บ้านเช่า	2
☐ ห้องเช่า, หอพัก, อพาร์ทเมนท์	3
☐ ศาสนสถานทางศาสนา (กุฏิ, โบสถ์, มัสยิด)	4
☐ อาคารพาณิชย์ (ตึกแถว)	5
3. ปัจจุบันนี้ใครเป็นผู้ให้ความอุปการะเลี้ยงดู (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
☐ ไม่มีผู้อุปการะที่แน่นอน	1
☐ บิดาและมารดา	2
☐ บิดาคนเดียว	3
☐ มารดาคนเดียว	4
☐ ญาติพี่น้องฝ่ายพ่อ เช่น อา ป้า ลุง ย่า ปู่	5
☐ ญาติพี่น้องฝ่ายแม่ เช่น น้า ป้า ลุง ยาย ตา	6

- [] นักบวช เช่น พระ สามเณร ซี บาทหลวง 7
- [] บุคคลอื่นที่ไม่ใช่ญาติ 8
4. มีพี่น้องทั้งหมดกี่คนในบิดามารดาเดียวกัน
- [] ไม่มีเลย 1
- [] 1 คน 2
- [] 2 คน 3
- [] 3 คน 4
- [] 4 คน 5
- [] 5 คน 6
- [] 6 คนขึ้นไป 7
5. นักศึกษาเป็นบุตรคนที่เท่าไรในพี่น้องบิดามารดาเดียวกัน
- [] คนที่ 1 (หัวปี) 1
- [] คนที่ 2 2
- [] คนที่ 3 3
- [] คนที่ 4 4
- [] คนที่ 5 5
- [] คนที่ 6 ขึ้นไป 6
6. เมื่อมีเวลาว่างนักศึกษามักจะทำสิ่งต่อไปนี้เสมอ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- [] อยู่เฉย ๆ ไม่ได้ทำอะไรอยู่ไปวัน ๆ 1
- [] ช่วยพ่อแม่ทำงานบ้านเท่าที่จะทำได้ 2
- [] ไปหาเพื่อน ๆ มั่วสุมในทางอบายมุข 3
- [] เที่ยวไปตามที่ต่าง ๆ ไม่มีจุดหมายที่แน่นอน 4
- [] ไปเล่นกีฬาที่ชอบกับเพื่อน ๆ ในเวลาเย็น 5
- [] ไม่ไปไหนอยู่บ้านดูโทรทัศน์ อ่านหนังสือ 6
- [] เที่ยวสถานบันเทิงแหล่งเริงรมย์ต่าง ๆ 7
- [] สะสมของเก่าสนใจงานศิลปะงานประดิษฐ์ 8

7. นักศึกษาคิดว่าอะไรเป็นสาเหตุที่ทำให้เพื่อน ๆ เขวachenทำความผิดมากที่สุด
(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- [] ความรู้สึกว่าเขาว่าคนที่ห่างทางใจ 1
- [] ไม่ได้ได้รับความยุติธรรมจากคนรอบข้าง 2
- [] ถูกดูหมิ่นเหยียดหยามต่าง ๆ นานา 3
- [] ไม่ได้ได้รับความสนใจจากคนอื่น ๆ 4
- [] ถูกเอารัดเอาเปรียบเสมอ 5
- [] เพื่อน ๆ ที่นิสัยไม่ดีเกรงคอยบังคับชักชวน 6

8. ระเบียบข้อบังคับต่อไปนี้ข้อใดที่นักศึกษาเคยกระทำความผิดจนถูกฝ่ายปกครองว่ากล่าวตักเตือน ถ้าไม่เคยกระทำความผิดไม่ต้องตอบ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- [] ความผิดเกี่ยวกับความประพฤติ อาทิ แต่งกายไม่สุภาพ พุดจาพยายบคาย 1
- [] ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน อาทิ ลักทรัพย์ ทำลายทรัพย์สินของสถาบัน 2
- [] ความผิดเกี่ยวกับสิ่งเสพติด อาทิ คมกาว เมาสุรา สูบบุหรื 3
- [] ความผิดเกี่ยวกับการเที่ยวยามวิกาล อาทิ เที่ยวในสถานเริงรมย์
แหล่งค้าประเวณี ไร่สนักเกอร์ 4
- [] ความผิดเกี่ยวกับเพศ อาทิ ชู้สาว ลักพาหนี่ จ้มขื่น 5
- [] ความผิดเกี่ยวกับอาวุธ อาทิ พกปืน พกมีด พกวัตถุระเบิด 6

9. สถานภาพของบิดามารดาของนักศึกษาขณะนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- [] บิดามารดายังมีชีวิตอยู่และอยู่ด้วยกัน 1
- [] บิดามารดายังมีชีวิต แต่แยกกันอยู่โดยไม่หย่าร้าง 2
- [] บิดามารดายังมีชีวิต แต่หย่าร้างกัน 3
- [] บิดาถึงแก่กรรมแต่มารดายังมีชีวิต 4
- [] มารดาถึงแก่กรรมแต่บิดายังมีชีวิต 5
- [] บิดามารดาเสียชีวิตแล้ว 6
- [] บิดาแต่งงานใหม่ 7
- [] มารดาแต่งงานใหม่ 8

10. บิดามารดาจบการศึกษาระดับใด

<u>บิดา</u>	<u>มารดา</u>	
[] ไม่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	[]	1
[] จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	[]	2
[] จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 หรือมัธยมศึกษาปีที่ 3	[]	3
[] จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือมัธยมศึกษาปีที่ 5 หรือ ปวช.	[]	4
[] จบชั้น ปวส. หรือ ปวท. หรือจบระดับอนุปริญญา	[]	5
[] จบชั้นระดับปริญญาตรี	[]	6
[] จบชั้นระดับปริญญาโท	[]	7
[] จบชั้นระดับปริญญาเอก	[]	8
[] ไม่ทราบว่าจบชั้นไหน	[]	9

11. อาชีพบิดาหรือผู้ปกครองของนักศึกษาท่านใดท่านหนึ่ง (ผู้ปกครอง หมายถึง ญาติผู้ใหญ่หรือบุคคลอื่น ๆ และหมายถึงมารดาซึ่งบิดาเสียชีวิตแล้ว)

- [] อาชีพในกลุ่มการรักษาพยาบาล เช่น บุรุษพยาบาล นางพยาบาล เจ้าหน้าที่ สาธารณสุข อนามัย แพทย์ เภสัชกร 1
- [] อาชีพในกลุ่มนักวิชาการ เช่น ครู อาจารย์ ผู้ช่วยหัวหน้าการประถมศึกษา หัวหน้าการประถมศึกษา ผู้ช่วยศึกษานิเทศก์ ศึกษาธิการอำเภอ ผู้ช่วยศึกษานิเทศก์ ศึกษาธิการจังหวัด ศึกษาธิการจังหวัด ศึกษาพิเศษ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ การประถมศึกษา ผู้อำนวยการการประถมศึกษา ผู้อำนวยการโรงเรียน 2
- [] อาชีพในกลุ่มการปกครอง เช่น ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ตำรวจ ทหาร ปลัดอำเภอ นายอำเภอ ผู้ว่าราชการจังหวัด ราชทัณฑ์ 3
- [] อาชีพในกลุ่มนักการเมือง เช่น คณะเทศมนตรี (ส.ท.) สมาชิกสภาจังหวัด (ส.จ.) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) สมาชิกวุฒิสภา (ส.ว.) 4
- [] อาชีพในกลุ่มนักธุรกิจ เช่น พ่อค้าแม่ค้า กิจการห้างร้าน ห้างอาหาร ภัตตาคาร ขายสินค้า ค้าที่ดิน บ้านจัดสรร รถเมล์ รถโดยสาร สมาคม พ่อค้า มูลนิธิ หน่วยงานเอกชน บริษัท นายหน้า พนักงานธนาคาร 5

- [] อาชีพในกลุ่มทัศนคติความ เช่น ทนายความ อัยการ จำศาล ผู้พิพากษา 6
เจ้าหน้าที่คุมประพฤติ เจ้าหน้าที่สำนักงานอัยการ เจ้าหน้าที่ประจำศาลแขวง
ศาลอาญา
- [] อาชีพในกลุ่มพนักงานรัฐวิสาหกิจ เช่น รถไฟ ประปา ไฟฟ้า พนักงาน 7
องค์การโทรศัพท์ ไปรษณีย์ โทรเลข การท่าเรือ การบินพลเรือน
- [] อาชีพในกลุ่มบริการประชาชน เช่น เจ้าหน้าที่ที่ดิน เจ้าหน้าที่ทะเบียน 8
ราษฎร พนักงานเทศบาล เสมียนพิมพ์คดี เจ้าหน้าที่สำนักงานหน่วยราชการ
- [] อาชีพในกลุ่มเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมครัวเรือน เช่น ทำไร่ ทำนา 9
ปศุสัตว์ เพาะกล้าไม้ขาย บ่อปลา นาุ้ง จักสาน ทอผ้า และงาน
หัตถกรรมต่าง ๆ
- [] อาชีพในกลุ่มอิสระ เช่น นักประพันธ์ นักหนังสือพิมพ์ สื่อมวลชน นักร้อง 10
ศิลปิน นักแสดง วิทยาลัยนิเทศ-โทรทัศน์ นักจัดรายการวิทยุ-โทรทัศน์
- [] อาชีพในกลุ่มรับจ้าง เช่น ช่างก่อสร้าง กรรมกรสามล้อ ช่างตัดผม 11
เสริมสวย ตัดเย็บเสื้อผ้า ช่อมวิทยุ-โทรทัศน์ รับจ้างทั่วไป ขามรักษา
ความปลอดภัย คนทำความสะอาด ช่อมเครื่องยนต์ ช่างเชื่อม
12. บิดามารดา หรือผู้ปกครองของนักเรียนมีรายได้ประมาณเดือนละเท่าไร
- [] น้อยกว่า 2,000 บาท 1
- [] 2,001 บาทถึง 5,000 บาท 2
- [] 5,001 บาทถึง 10,000 บาท 3
- [] 10,001 บาทขึ้นไป 4

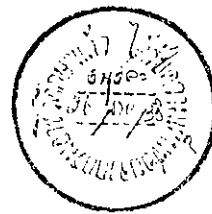

ตอนที่ 2 ความสัมพันธ์ของพฤติกรรมของนักศึกษา

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย / ในช่องระดับพฤติกรรมในแต่ละช่อง คำถาม 1 ข้อตอบ
ได้เพียง 1 พฤติกรรมตามประเด็นของความจริงที่ตรงกับความคิดเห็นของนักศึกษา

13. การประพฤติดนต่อไปนี้ นักศึกษามีความคิดเห็นอย่างไร

ข้อ	สาเหตุของพฤติกรรม	เห็นด้วย	เห็นด้วย	เห็นด้วย	เห็นด้วย	เห็นด้วย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
13.1	การละเมิดกฎเกณฑ์เพียงเล็กน้อย ๆ ไม่น่าถือว่าเป็นผิด.....
13.2	การเป็นคนเด่นในกลุ่มเพื่อน ๆ ต้องเป็นคนกล้าได้กล้าเสีย.....
13.3	การพูดจาหยาบคายเป็นธรรมชาติของวัยรุ่น.....
13.4	ทั้ง ๆ ที่รู้ว่าผิดระเบียบวินัยก็จะทำเพราะไม่เห็นฝ่ายปกครองสนใจ.....
13.5	ถ้าละเมิดระเบียบวินัยแล้วไม่เสียผลประโยชน์จะเลือกเอาการละเมิด.....

14. กรณีเกี่ยวกับการลักทรัพย์ นักศึกษาเห็นด้วยกับเหตุการณ์เหล่านี้เพียงใด

ข้อ	สาเหตุของพฤติกรรม	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปาน กลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อย ที่สุด
14.1	เพราะอยากได้ในสิ่งของนั้น ๆ แต่ ไม่มีเงินพอจึงต้องลักทรัพย์.....
14.2	เพื่อนฝูงชักชวนให้ทำเพราะเห็นว่า สนุกและตื่นเต้น.....
14.3	เพราะเห็นว่าคนบางคนลักทรัพย์แล้ว มีเงินทองจึงเอาอย่างบ้าง.....
14.4	ต้องการเงินไปเที่ยวสถานเริงรมย์ เหมือนคนอื่นแต่ไม่มีเงินจึงลักทรัพย์..
14.5	ทำไปเพราะรู้สึกอิจฉาคนที่มียทรัพย์สิน นั้น ๆ.....

15. กรณีการติดสิ่งเสพติด อาทิ สุรา บุหรี่ สารระเหย ฯลฯ นักศึกษามีความคิดเห็นอย่างไร
ต่อพฤติกรรมต่อไปนี้

ข้อ	สาเหตุของพฤติกรรม	เห็นด้วย มาก ที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปาน กลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อย ที่สุด
15.1	มีเพื่อนที่ติดอยู่แล้วชักชวนแกมบังคับ ให้เสพ.....					
15.2	บิดามารดาหรือผู้ปกครองขาด ความยุติธรรมไม่ให้ความรักและ เอาใจใส่เท่าที่ควร.....					
15.3	รู้สึกว่าตนเองนั้นเป็นคนไม่มีค่า มี บมค้อยในชีวิตจึงพึ่งสิ่งเสพติด.....					
15.4	เพราะฝ่ายปกครองของวิทยาลัย เข้มงวดและลงโทษสั่งพักการเรียน จึงมีเวลาและคิดมากจึงพึ่งสิ่งเสพติด.....					
15.5	เห็นภาพจากสื่อมวลชน เช่น โทรทัศน์ ภาพยนตร์ และสื่อโฆษณาต่าง ๆ ทำ ให้เกิดการอยากลอง.....					

16. นักศึกษาเห็นด้วยประการใดกรณีที่เยาวชนชอบเที่ยวในยามวิกาล อาทิ สถานเริงรมย์
มหลังห้าประเวณี โต้ะสนุกเกอร์ ฯลฯ

ข้อ	สาเหตุของพฤติกรรม	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปาน กลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อย ที่สุด
16.1	เพราะเพื่อน ๆ ชักชวนเที่ยวแล้วได้ ประสบการณ์ไม่เห็นเสียหายตรงไหน.....
16.2	เป็นวิธีหนึ่งที่ช่วยผ่อนคลายความ ตึงเครียดจากการเรียนและจาก ปัญหาต่าง ๆ.....
16.3	สถานเริงรมย์ต่าง ๆ ไม่เคร่งครัด ในกฎหมายที่ห้ามเยาวชนอายุต่ำกว่า 18 ปี จึงเข้าไปเที่ยว.....
16.4	เป็นแหล่งสำหรับวัยรุ่นไม่เคย เข้าไปเที่ยวเข้าไปลองถือว่าเซย ล้ำหลังเพื่อน ๆ.....
16.5	ผู้ใหญ่หรือแม่ครูอาจารย์ก็ยังไม่ไปเที่ยว ในสถานดังกล่าวจึงไม่น่าจะห้าม นักเรียนนักศึกษา.....

17. กรณีความผิดทางเพศที่เกิดขึ้นทำนองชู้สาว ลักษณะนี้ และคดีข่มขืน นักศึกษามีความคิดเห็น
ประการใด

ข้อ	สาเหตุของพฤติกรรม	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปาน กลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อย ที่สุด
17.1	ที่ทำผิดเพราะอยู่ในอาการมึนเมา และความตึกะนอง.....
17.2	เพื่อนฝูงชักชวนและคงคิดว่าผู้หญิง ไม่กล้าฟ้องร้องจึงทำผิด.....
17.3	คงเป็นเพราะทนความเข้ายวนใน การแต่งตัวของเพศตรงข้ามไม่ได้....
17.4	เพราะสื่อมวลชนต่าง ๆ อาทิ หนังสือ ลามก ภาพยนตร์ และ V.D.O. ลามก เป็นสาเหตุหนึ่ง.....
17.5	เพราะสภาวะสังคมพินิจ การมี อิสระเสรีในเรื่องเพศมีมากขึ้นจึง เป็นช่องทางกระทำผิด.....

18. การพหพาอาวุธ อาทิ ปืน มีด วัตถุระเบิด เป็นอีกกรณีหนึ่งที่เยาวชนมักจะกระทำผิด
นักศึกษามีความคิดเห็นประการใด

ข้อ	สาเหตุของพฤติกรรม	เห็นด้วย มาก ที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปาน กลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อย ที่สุด
18.1	พหพาเพื่อต้องการรอดอ้างและแสดง อำนาจข่มขู่.....
18.2	คิดว่าคงมีไว้เพื่อป้องกันตัวไม่ได้คิด ประทุษร้ายใครมากกว่า.....
18.3	คงเป็นคนชอบเล่นปืน ชอบพกมีดจน เป็นนิสัยเพราะความโก้.....
18.4	เขาคงมีแผนการกระทำการบางอย่าง ที่ผิดกฎหมายจึงพหพาอาวุธติดตัวมา.....
18.5	พวกที่พหพาอาวุธโดยมากจะเป็นพวก เยาวชนที่มีนิสัยเกเร.....

19. เจตคติที่นักศึกษามีต่อสถาบันเป็นเช่นไร จงตอบตามความรู้สึกที่เป็นจริง

ข้อ	สาเหตุของพฤติกรรม	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
19.1	สถาบันแห่งนี้ให้วิชาความรู้แก่นักศึกษามากที่สุด เอาใจใส่ต่อนักศึกษาทุกคนอย่างดีและทั่วถึง.....					
19.2	นักศึกษามีความภูมิใจอย่างมากเมื่อมีบุคคลอื่นเอ่ยชื่อสถาบันแห่งนี้.....					
19.3	นักศึกษาได้วิชาความรู้จากที่อื่นมากกว่าที่นักศึกษาได้รับจากสถาบันนี้ ถ้านักศึกษามีญาติพี่น้อง มีเพื่อน นักศึกษจะไม่ให้ทุกคนเข้าเรียนใน สถาบันแห่งนี้เลย.....					
19.4	สถาบันนี้ครูอาจารย์ส่วนมากสอนพอ ให้หมดไปวันหนึ่ง ๆ เท่านั้น.....					
19.5	สถาบันแห่งนี้มีส่วนที่ทำให้นักศึกษา ประพฤติน่าดีสร้างความเจ็บช้ำน้ำใจ ให้นักศึกษามากพอ.....					

20. เจตคติที่นักศึกษามีต่อระเบียบวินัยและข้อบังคับต่าง ๆ เป็นเช่นไร จงตอบตามความรู้สึกที่เป็นจริง

ข้อ	สาเหตุของพฤติกรรม	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
20.1	การลงโทษโดยการตัดชื่อออกดีกว่าเอานักศึกษาไปเปรียบเทียบกับคนอื่น.....
20.2	การลงโทษทั้ง 6 สถาน คือ ตักเตือน เจ็บน ทัดสนบน พักการเรียน ให้ออกตัดชื่อออก ไม่สามารถทำให้เยาวชนกลับตัวเป็นคนดีได้.....
20.3	นักศึกษาเองรู้สึกไม่ชอบกฎเกณฑ์ระเบียบวินัย และข้อบังคับ เพราะกฎเกณฑ์ ระเบียบวินัย และข้อบังคับไม่ได้ให้ความยุติธรรมเท่าที่ควร.....
20.4	ระเบียบวินัยและข้อบังคับนั้นดีแต่ฝ่ายปกครองไม่เข้มงวดทำให้นักศึกษาไม่กลัว.....

ข้อ	สาเหตุของพฤติกรรม	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปาน กลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อย ที่สุด
20.5	ไม่ควรมีกฎเกณฑ์ที่รบกวนสิทธิส่วนตัว เช่น ห้ามสูบบุหรี่ ฯลฯ เพราะ นักศึกษาเป็นผู้ใหญ่แล้ว.....					

ขอบคุณอย่างยิ่งที่ได้รับความร่วมมือ

นายกำธร เสนจันทร์ฉโย

นิสิตปริญญาโทวิชา เอกไทยคดีศึกษา

มหาวิทยาลัยนเรศวร

ภาคผนวก ข

บันทึกข้อความ เอกสารราชการ

มหาวิทยาลัยสุรินทร์

บ้านนา

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ มหาวิทยาลัยนเรศวร บัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ทม ๑๕๐๒/๑๒๓๘

วันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๔

เรื่อง การเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อธิการบดี

เนื่องด้วย นายภาธร เสนจันทร์ดิไชย นิสิตปริญญาโทวิชาเอกไทยคดีศึกษา มีความประสงค์
จะเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในโรงเรียนที่อยู่ในความดูแลของกรมอาชีวศึกษา ซึ่งต้องขออนุญาตจากอธิบดี
กรมอาชีวศึกษาในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อให้การเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อย
และมีประสิทธิภาพ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ทางมหาวิทยาลัยโปรดลงนามในหนังสือที่แนบมา
พร้อมนี้ด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ลงนาม

ลงนาม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจักษ์ สายแสง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ทม ๑๕๐๑/๕๗๗๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์
 กรมอาชีวศึกษา
 เลขที่ ๕๕๕/๑๙
 มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๓
 อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความร่วมมืออำนวยความสะดวกเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายภัทร แสนจันทร์ไชย นิสิตปริญญาโท วิชาเอก วิทยาศาสตร์ ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ ซึ่งได้รับอนุมัติโครงการวิจัย จากบัณฑิตวิทยาลัยว่าค่าในเอกสารวิจัย เรื่อง "การศึกษานวัตกรรมของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีระดับ ปวส. และ ปวท. เขตการศึกษา ๗ : กรณี การกระทำผิดระเบียบวินัยและข้อบังคับบ้านสถานศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๖๓" เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิตโดยมีกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. ศศ.ดร. สมบัติ นพริก	นพริก	ประธาน
๒. ศศ.วรยุทธ บุญง	บุญง	กรรมการ
๓. ศศ. บุญนาถ วรรณะศักดิ์	วรรณะศักดิ์	กรรมการ
๔. รศ. วรารักษ์ บำรุงกุล	บำรุงกุล	กรรมการร่วม

งานการหาวิจัยครั้งนี้จำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากหน่วยงานของท่าน มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ติดต่อดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจะมีแบบระเบียบ ๑๑ ทางวิจัย เมาต่อไป

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ณ โอกาสนี้ และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์สุจินต์ จินนายน)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. (๐๕๕) ๒๕๒๕๕๐, ๒๕๒๕๓๐

โทรสาร (๐๕๕) ๒๕๒๕๓๐

บันทึกข้อความ

117

ส่วนราชการ..... กองวิทยาลัยเทคนิค โทร. 2829354

๒๕ ๕๓๕๒/๒๕๓๘

ที่..... วันที่ 14 กันยายน 2538

เรื่อง..... ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

ตรวจสอบ

ที่ดู
13 ก.ย. 38

ร.ร.ว.ว.๒

14 ก.ย. 38

ด้วยนายกำธร เสนจันทร์ศิไชย นิสิตปริญญาโท วิชาเอกไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติจากอธิการบดี มหาวิทยาลัยนเรศวร ให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษานฤติกรรมของนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคระดับ ปวส. และ ปวท. เขตการศึกษา 7: กรณีการกระทำผิดระเบียบวินัยและข้อบังคับ ในสถานศึกษา ปีการศึกษา 2538"

ในการนี้ กองวิทยาลัยเทคนิคพิจารณาแล้วเห็นสมควรให้นายกำธร เสนจันทร์ศิไชย เก็บข้อมูล เพื่อการวิจัยในวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 7 ได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

1. อนุญาตให้นายกำธร เสนจันทร์ศิไชย เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาเขตการศึกษา 7.
2. ลงนามในหนังสือถึงอธิการบดี มหาวิทยาลัยนเรศวร

(นางสาวจิริยา สุทธิเดช)

นักวิชาการศึกษา 6 รักษาการแทน
ผู้อำนวยการกองวิทยาลัยเทคนิค

๑๖
๑๗ ก.ย.

๒๖

18 ก.ย. 2538

๑๕. ๑๗ ก.ย. - คงทวงแล้ว ✓

(นายประเสริฐ นนท์พล)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

18 ก.ย. 2538

ที่ ศธ 0907/ 8909

มหาวิทยาลัยนเรศวร
รับที่ ... ๕๒๓๑๐
วันที่ ๒๐ ธ.ค. ๒๕๓๘
เวลา ... ๑๓.๓๐
กรมอาชีวศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

บันทึกวิทยาลัย
รับที่ 2093
26 ก.ย. 2538
16-10

๒๐ กันยายน 2538

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
 เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยนเรศวร
 อ้างถึง หนังสือมหาวิทยาลัยนเรศวร ที่ มท 1901/5755 ลงวันที่ 24 สิงหาคม 2538

ตามหนังสือที่อ้างถึง มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ขอความอนุเคราะห์ให้นายกำธร เสนจันทร์ฉิไชย
 นิสิตปริญญาโท วิชาเอกไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร ซึ่งขณะนั้นกำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษา
 พฤติกรรมของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคระดับ ปวส. และ ปวท. เขตการศึกษา 7 : กรณีการกระทำผิด
 ระเบียบวินัยและข้อบังคับในสถานศึกษา ปีการศึกษา 2538" ความละเอียดแจ้งแล้วนั้น

กรมอาชีวศึกษาพิจารณาแล้วอนุญาตให้นักศึกษาดังกล่าวเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัยได้
 จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและกรุณาแจ้ง นายกำธร เสนจันทร์ฉิไชย ด้วยจักขอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถือ

(นายประเสริฐ นนทะผล)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
 อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

กองวิทยาลัยเทคนิค
 โทร. 2822551-2
 โทรสาร 2829354

รับ อ. นนทะผล

ส่งไปต. ก.ค. ศ. พ. ๒๕๓๘

๒๐/๙/๓๘

ศ.

๒๙/๙/๓๘

คุณแจ้ว ก.ค. ศ. พ.

๒๗ กันยายน ๒๕๓๘

ที่ ศธ 0907.07/ 2069

วิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร
ถนนปิ่นดำริห์ อำเภอเมือง
จังหวัดกำแพงเพชร 62000

15 พฤศจิกายน 2538

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยนเรศวร

- อ้างถึง 1. หนังสือที่ ศธ 0907/7879 ลงวันที่ 20 กันยายน 2538
2. หนังสือบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยนเรศวร ที่ ทม 1902/1560 ลงวันที่ 9 ตุลาคม 2538

ตามหนังสือที่อ้างถึง มหาวิทยาลัยนเรศวรขอความอนุเคราะห์ให้ วิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร อนุญาตให้นายกัศร เสนจันทร์ศิไชย นิสิตปริญญาโท วิชาเอกไทยคดีศึกษา เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยและ กองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษาได้พิจารณาอนุญาตแล้วนั้น

บัดนี้วิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชรขอเรียนว่า นายกัศร เสนจันทร์ศิไชย ได้มาเก็บข้อมูล ในวันที่ 9 พฤศจิกายน 2538 แล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายเมธีวงศ์ ปัญญาประดิษฐ์)

ผู้ช่วยผู้อำนวยการ รักษาการในตำแหน่ง

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร

ฝ่ายวางแผนและพัฒนา

โทรศัพท์ 055-711090

โทรสาร 055-711200

ที่ ศธ 0907.24/1763

วิทยาลัยเทคนิคนครสวรรค์ ถนนสวรรค์วิถี

อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ 60000

27 พฤศจิกายน 2538

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน คณะคณาจารย์วิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

อ้างถึง หนังสือกองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ที่ ศธ 0907/7879 ลงวันที่ 26 กันยายน 2538

ตามหนังสือที่อ้างถึง วิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวรขอความอนุเคราะห์ให้วิทยาลัยฯ อนุญาตให้นายกัธร เสนจันทร์พิไชย นิสิตปริญญาโท วิชาเอกคหศึกษาศึกษา ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อการวิจัยและกองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษาได้พิจารณาอนุญาตแล้วนั้น

วิทยาลัยฯ ขอเรียนว่านายกัธร เสนจันทร์พิไชย ได้มาเก็บข้อมูลในวันที่ 1 ธันวาคม 2538

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายพินทุ์ คงใหม่ลย์สวัสดิ์)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคนครสวรรค์

งานวิจัยและพัฒนา

ฝ่ายวางแผนและพัฒนา

โทร. (056) 221390

โทรสาร. (056) 222213

ที่ ศช 0907.38/23๑1

วิทยาลัยเทคนิคพิจิตร

พิจิตร-กำแพงเพชร พิจิตร 66000

๒ พฤศจิกายน 2538

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน คณะคณาจารย์วิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

- อ้างถึง 1. หนังสือกองวิทยาลัยเทคนิค ที่ ศช 0907/7879 ลงวันที่ 26 กันยายน 2538
2. หนังสือบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ที่ ทม 1902/1560 ลงวันที่ 9 ตุลาคม 2538

ตามหนังสือที่อ้างถึง (2) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ขอความอนุเคราะห์ให้วิทยาลัยอนุญาติให้ นายกำธร เสนจันทร์มิไชย นิสิตปริญญาโท วิชาเอก ไทยคดีศึกษา ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อผลการวิจัย และกองวิทยาลัยเทคนิคได้พิจารณาอนุญาติแล้ว ตามหนังสือที่อ้างถึง (1) ความละเอียดแจ้งแล้วนั้น

วิทยาลัยขอเรียนว่า นายกำธร เสนจันทร์มิไชย ได้มาเก็บข้อมูลเพื่อทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาพฤติกรรมของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค ระดับ ปวส. และ ปวท. เขตการศึกษา 7 : กรณีการกระทำผิดระเบียบวินัยข้อบังคับในสถานศึกษา ปีการศึกษา 2538" ในวันที่ 2 พฤศจิกายน 2538

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ.

ขอแสดงความนับถือ

(นายบวร มงคลเพ็ชร)

ผู้ช่วยผู้อำนวยการ รักษาการในตำแหน่ง
ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคพิจิตร

ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา

โทร. พิจิตร 056-611325

โทรสาร พิจิตร 056-611633

ศธ 0907.37/1525

วิทยาลัยเทคนิคพิษณุโลก

อ. เมือง จ. พิษณุโลก 65000

7 พฤศจิกายน 2538

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

อ้างถึง 1. หนังสือกองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ที่ ศธ 0907/7879

ลงวันที่ 26 กันยายน 2538

2. หนังสือบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ที่ ทม 1902/1560

ลงวันที่ 9 ตุลาคม 2538

ตามหนังสืออ้างถึง บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยนเรศวร ขอความอนุเคราะห์ให้วิทยาลัยฯ อนุญาตให้นายกำธร เสนจันทร์ศิไชย นิลิตปริญญาโท วิชาเอกไทยคดีศึกษาดำเนินการเก็บข้อมูลและ กองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ได้พิจารณาอนุญาตแล้วนั้น

บัดนี้ นายกำธร เสนจันทร์ศิไชย ได้มาเก็บข้อมูลในวันที่ 7 พฤศจิกายน 2538 แล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายประวิทย์ ไปบน)

ผู้ช่วยผู้อำนวยการ รักษาการในตำแหน่ง

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคพิษณุโลก

ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา

โทร. (055) 244403, 258019

โทรสาร. (055) 258374

บัณฑิตวิทยาลัย		
รับที่	๒๖๓๓	
วันที่	17	ก.ค. ๒๕๖๓
เวลา	19.00	น.

ที่ ศธ ๐๔๐๗.๔๑/ ๑๗๕๑

วิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์
อ.เมือง จ.เพชรบูรณ์ ๖๗๐๐๐

๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

- อ้างถึง 1. หนังสือกองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษาที่ ศธ ๐๔๐๗/๗๔๗๙ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๓
2. หนังสือบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวรที่ ทม ๑๙๐๒/๑๕๖๐ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๖๓

ตามหนังสือที่อ้างถึง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ขอความอนุเคราะห์ให้วิทยาลัยอนุญาติให้นายกัธร เสนจันทร์พิไชย นิสิตปริญญาโท วิชาเอกไทยคดีศึกษา ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย และกองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ได้พิจารณาอนุญาตแล้ว นั้น วิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์ขอเรียนว่า นายกัธร เสนจันทร์พิไชย ได้ไปเก็บข้อมูลในวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๓

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายเปี่ยมศักดิ์ จาริกสมาน)

ผู้ช่วยผู้อำนวยการ รักษาการในตำแหน่ง
ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์

ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา
โทร. (๐๕๖)๗๑๑๔๕๕
โทรสาร.๗๑๑๔๕๕

เรียน คณบดี บ.จ.

เพื่อโปรดทราบ

๑๖ ก.ค. ๒๕๖๓

ทนาย
๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๓

ที่ ศธ 0907.66/2392

วิทยาลัยเทคนิคสุโขทัย

อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย 64000

3 พฤศจิกายน 2538

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

อ้างถึง 1. หนังสือกองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ที่ ศธ 0907/7879 ลงวันที่ 26 กันยายน 2538

2. หนังสือบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ที่ ทม 1902/1560 ลงวันที่ 9 ตุลาคม 2538

ตามหนังสือที่อ้างถึง (2) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ขอความอนุเคราะห์ให้วิทยาลัยเทคนิคสุโขทัยอนุญาตให้ นายกำธร เสนงจันทร์ดิไชย นิสิตปริญญาโท วิชาเอก ไทยคดีศึกษา ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อผลการวิจัย และกองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ได้พิจารณาอนุญาตแล้ว ตามหนังสือที่อ้างถึง (1) ความละเอียดแจ้งแล้วนั้น

วิทยาลัยเทคนิคสุโขทัยขอเรียนว่า นายกำธร เสนงจันทร์ดิไชย ได้มาเก็บข้อมูลเพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาพฤติกรรมของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค ระดับ ปวส. และ ปวช. เขตการศึกษา 7 กรณีการกระทำผิดระเบียบวินัยข้อบังคับในสถานศึกษา ปีการศึกษา 2538" ในวันที่ 3 พฤศจิกายน 2538

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสัมพันธ์ ปานประภากร)

ผู้ช่วยผู้อำนวยการ รักษาการในตำแหน่ง

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสุโขทัย

ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา

โทร, 055(611201)

โทรสาร 055(611202)

ที่ ศธ 0907.74/203๘

วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์
81 หมู่ 2 ถนนพาดยาว
ตำบลป่าเป้า อำเภอเมือง
จังหวัดอุตรดิตถ์ (53000)

6 ธันวาคม 2538

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยนเรศวร

- อ้างถึง 1.หนังสือกองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ที่ ศธ 0907/7879 ลงวันที่ 26 กันยายน 2538
2.หนังสือบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยนเรศวร ที่ ทม 1902/1560 ลงวันที่ 9 ตุลาคม 2538

ตามหนังสือที่อ้างถึง (1), (2) บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยนเรศวร ขอความอนุเคราะห์ให้
วิทยาลัยอนุญาติให้ นายกำธร เสนจันทร์พิไชย นิสิตปริญญาโท วิชาเอกไทยคดีศึกษา ดำเนินการเก็บข้อมูล
เพื่อการวิจัยและกองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษาได้พิจารณาอนุญาติแล้วนั้น

วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์ ขอเรียนว่า นายกำธร เสนจันทร์พิไชย ได้มาเก็บข้อมูลในวันที่
6 ธันวาคม 2538 แล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายอดุลย์ สมาศิลป์)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์

ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา
โทร. 055-412917
โทรสาร 411241

ภาคผนวก ก

ภาคระเบียบและกฎหมายประกาศของคณะปณัติ ฉบับที่ 132

มหาวิทยาลัยนเรศวร

ภาคระเบียบและกฎหมาย

ประกาศของคณะปฏิวัติ

ฉบับที่ 132

โดยที่คณะปฏิวัติพิจารณาเห็นว่า นักเรียนและนักศึกษาเป็นเยาวชนที่กำลังสร้างสมคุณสมบัติทั้งในด้านความรู้ ความคิด และคุณธรรม พร้อมทั้งจะรับรดกตกทอดจากผู้ใหญ่เป็นพลเมือง คมีประโยชน์แก่ประเทศชาติในอนาคต นักเรียนและนักศึกษา ควรจะได้รับการอบรมดูแลใกล้ชิดจากบิดามารดา ผู้ปกครองและครูอาจารย์เพื่อเป็นบุตรที่ดีของบิดามารดา เป็นศิษย์ที่ดีของครู อยู่ในโอวาทคำสั่งสอน รวมทั้งอยู่ในระเบียบ ประเพณีและกฎหมายของบ้านเมือง เป็นการสมควรจะส่งเสริมและคุ้มครองความประพฤติ การแต่งกาย และจรรยา มารยาทให้รัดกุมยิ่งขึ้น เพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน หัวหน้าคณะปฏิวัติจึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติควบคุมเด็กและนักเรียน พุทธศักราช 2481 และบรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ๆ ที่มีกำหนดไว้แล้วในประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้และให้ใช้ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้แทน

ข้อ 2 ในประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

"นักเรียน" หมายความว่า บุคคลซึ่งกำลังรับการศึกษาระดับประถมศึกษาหรือมัธยมศึกษา ทั้งสายสามัญและสายอาชีพ อยู่ในโรงเรียนของรัฐบาล โรงเรียนเทศบาล โรงเรียนประชาบาล หรือโรงเรียนราษฎร์

"นักศึกษา" หมายความว่า บุคคลซึ่งกำลังรับการศึกษาในระดับที่สูงกว่าระดับมัธยมศึกษา อยู่ในสถานศึกษาสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีได้ตั้งขึ้นโดยมีกฎหมายเฉพาะของสถานศึกษานั้น

"ผู้ปกครอง" หมายความว่า บุคคลซึ่งรับนักเรียน หรือนักศึกษาไว้ในครอบครองหรืออุปการะเลี้ยงดู หรือบุคคลที่นักเรียน นักศึกษานั้นอาศัยอยู่

"สารวัตรนักเรียนและนักศึกษา" หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

"แต่งกาย" หมายความว่า รวมถึงการแต่งผมหรือส่วนอื่นของร่างกายด้วย

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

ข้อ 3 ให้รัฐมนตรีหรือผู้ที่รัฐมนตรีมอบหมายมีอำนาจแต่งตั้งสารวัตรนักเรียนและนักศึกษาเพื่อปฏิบัติการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ และให้ถือว่าเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

การปฏิบัติการของสารวัตรนักเรียนและนักศึกษา ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

ข้อ 4 นักเรียนและนักศึกษาต้องประพฤติตนอยู่ในระเบียบวินัยของโรงเรียนหรือสถานศึกษาที่ตนสังกัดอยู่ และต้องแต่งกายหรือแต่งเครื่องแบบตามระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน และสถานศึกษาหรือตามที่กฎหมายกำหนด นักเรียนและนักศึกษาต้องไม่แต่งกายหรือประพฤติตนไม่สมควรแก่วัย หรือไม่เหมาะสมแก่สภาพของนักเรียนและนักศึกษา ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ข้อ 5 นักเรียนหรือนักศึกษาผู้ใดแต่งกายหรือประพฤติตนฝ่าฝืนข้อ 4 ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจหรือสารวัตรนักเรียนและนักศึกษามีอำนาจปฏิบัติการตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดและมีอำนาจนำตัวไปมอบแก่ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าของโรงเรียนหรือสถานศึกษาของนักเรียนหรือนักศึกษานั้น เพื่อดำเนินการสอบสวนและอบรมสั่งสอนหรือลงโทษตามระเบียบหรือข้อบังคับ ในกรณีที่ไม่สามารถนำตัวไปมอบได้จะแจ้งด้วยวาจาหรือหนังสือก็ได้

เมื่อได้อบรมสั่งสอนหรือลงโทษนักเรียนนักศึกษาแล้ว ให้โรงเรียนหรือสถานศึกษาแจ้งให้บิดามารดา หรือผู้ปกครองว่ากล่าวตักเตือนอีกชั้นหนึ่ง

การลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษา ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกระเบียบหรือข้อบังคับเพื่อให้โรงเรียน หรือสถานศึกษาปฏิบัติตามสมควรเพื่อว่ากล่าวสั่งสอน

ข้อ 6 นักเรียนหรือนักศึกษาผู้ใดฝ่าฝืนข้อ 4 เป็นครั้งที่สอง ให้โรงเรียนหรือสถานศึกษาสั่งลงโทษตามระเบียบหรือข้อบังคับ และแจ้งให้บิดามารดา หรือผู้ปกครองมาให้สัญญาว่าจะอบรมสั่งสอนและควบคุมนักเรียนหรือนักศึกษานั้นมิให้ฝ่าฝืนเช่นนั้นอีก

ข้อ 7 ถ้าบิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่มาหรือไม่ให้สัญญาว่าจะอบรมสั่งสอนและควบคุมนักเรียนหรือนักศึกษาตามข้อ 6 หรือนักเรียนหรือนักศึกษาผู้ใดฝ่าฝืนข้อ 4 เป็นครั้งที่สาม ให้โรงเรียนหรือสถานศึกษาส่งตัวนักเรียนหรือนักศึกษา พร้อมทั้งรายงานการลงโทษที่แล้มาแล้ว ไปยังสถานี

ตำรวจในท้องที่ที่โรงเรียนหรือสถานศึกษานั้นตั้งอยู่ และให้ข้าราชการตำรวจซึ่งมียศตั้งแต่ ร้อยตำรวจตรีขึ้นไปมีอำนาจออกหมายเรียกบิดามารดา หรือผู้ปกครองมาว่ากล่าวตักเตือนหรือ เรียกประกันทัณฑ์บนว่าจะปกครองดูแลมิให้นักเรียนหรือนักศึกษาฝ่าฝืนเช่นนั้นอีก โดยอาจกำหนด ระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปี หากผิดทัณฑ์บนให้ปรับได้ไม่เกินห้าร้อยบาท

ข้อ 8 นักเรียนหรือนักศึกษาผู้ใดฝ่าฝืนข้อ 4 เป็นครั้งที่สี่ ให้โรงเรียนหรือสถานศึกษา ส่งตัวไปยังคณะกรรมการควบคุมความประพฤตินักเรียนและนักศึกษาซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง เพื่อพิจารณา ส่งตัวไปยังโรงเรียน หรือสถานศึกษาที่จัดตั้งขึ้นโดยเฉพาะเพื่ออบรมศึกษา หรือในกรณีที่นักเรียน หรือนักศึกษานั้นมีอายุไม่ครบสิบแปดปีบริบูรณ์ คณะกรรมการควบคุมความประพฤตินักเรียนและ นักศึกษาจะส่งตัวไปยังสถานแรกรับเด็ก เพื่อให้การสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพที่เหมาะสม ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองสวัสดิภาพและการสงเคราะห์เด็กต่อไปก็ได้

ข้อ 9 ถ้าการฝ่าฝืนข้อ 4 เกิดขึ้นในบริเวณโรงเรียนหรือสถานศึกษาซึ่งนักเรียนหรือนักศึกษาอยู่ ให้ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ผู้อำนวยการหรือหัวหน้าของโรงเรียนหรือสถานศึกษาดำเนิน การตามข้อ 5 ข้อ 6 หรือ 7 หรือข้อ 8 ตามลำดับแล้วแต่กรณี

ข้อ 10 บิดามารดา หรือผู้ปกครองไม่ยอมทำทัณฑ์บนตามข้อ 7 มีความผิดต้องระวาง โทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ 11 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ รักษาการตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับนี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงและระเบียบ เพื่อปฏิบัติการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ กฎกระทรวงนี้ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ข้อ 12 ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 22 เมษายน พุทธศักราช 2515

(ลงชื่อ) จอมพลถนอม กิตติขจร

หัวหน้าคณะปฏิวัติ

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2515)

ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132

ลงวันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2515

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 4 และข้อ 11 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132 วันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2515 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 การแต่งกายและความประพฤติต่อไปนี้ ถือว่าไม่เหมาะสมแก่สภาพของนักเรียน ตามความในข้อ 4 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132

(1) นักเรียนชายไว้ผมยาวโดยไว้ผมข้างหน้าและกลางศีรษะยาวเกิน 5 เซนติเมตร และชายผมรอบศีรษะไม่ตัดเกรียนชิดผิวหนัง หรือไว้หนวดไว้เครา

นักเรียนหญิงตัดผมหรือไว้ผมยาวเลยต้นคอ หากโรงเรียนหรือสถานศึกษาได้อนุญาตให้ไว้ยาวเกินกว่านั้นก็ไม่นับให้เรียบร้อย

นักเรียนใช้เครื่องสำอางหรือสิ่งปลอมเพื่อความสวยงาม

(2) เทียบเร่ร่อนอยู่ในที่สาธารณะ หรือทำลายสมบัติของโรงเรียนหรือสถานศึกษาหรือสาธารณสมบัติ

(3) แสดงกิริยา วาจา หรือกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดที่ไม่สุภาพ

(4) มีวุ่นวาย และก่อความเดือดร้อนรำคาญอย่างหนึ่งอย่างใด

(5) เล่นการพนันซึ่งต้องห้ามตามกฎหมายการพนัน

(6) เทียบเตร่เวลากลางคืนระหว่างเวลา 22.00 นาฬิกา ถึง 4.00 นาฬิกา ของวันรุ่งขึ้น เว้นไว้แต่ไปกับบิดามารดาหรือผู้ปกครอง หรือได้รับอนุญาตจากโรงเรียนหรือสถานศึกษา

(7) สูบบุหรี่ สูบกัญชา หรือเสพสุรา ยาเสพติด หรือของมีนเมาอย่างอื่น

(8) เข้าไปในสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการหรือสถานอื่นใด ซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกัน โรงรับจำนำ หรือสถานการพนันในระหว่างเวลาที่มีการเล่นการพนัน วันแต่จะเป็นผู้อาศัยอยู่หรือเยี่ยมญาติในสถานทีนั้น

(9) เข้าไปในงานหรือร่วมงานสังสรรค์ และงานนั้นมีการเต้นรำหรือการแสดงซึ่งไม่สมควรแก่สภาพของนักเรียน วันแต่ไปกับบิดามารดาหรือผู้ปกครอง หรืองานนั้นบิดามารดา หรือผู้ปกครองหรือสถานศึกษาของนักเรียนคนหนึ่งคนใดเป็นผู้จัด

(10) เข้าไปในสถานค้าประเวณี วันแต่จะเป็นผู้อาศัยอยู่ในที่นั้น หรือเข้าไปเยี่ยมญาติซึ่งอาศัยอยู่ในสถานทีนั้น

(11) ครอบค้ำสมาคมกับหญิงซึ่งประพฤติดนเพื่อการค้าประเวณี วันแต่จะเป็นญาติใกล้ชิดกับหญิงนั้น

(12) ประพฤติดนในทำนองชู้สาว

(13) มีวัตถุระเบิดกิติ หรือมีอาวุธติดตัวหรือซ่อนเร้นไว้เพื่อใช้ในการประทุษร้ายกิติ

(14) หลบหนีโรงเรียน

ข้อ 2 การแต่งกายและความประพฤติดังต่อไปนี้ ถือว่าไม่เหมาะสมแก่สภาพของนักศึกษาตามความในข้อ 4 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132

(1) นักศึกษาชายตัดผม หรือไว้ผมยาวจนด้านข้างและด้านหลังยาวเลยตีนผมหรือไว้หนวดไว้เครา

นักศึกษาหญิงนุ่งกระโปรงสั้นจนชายกระโปรงสูงกว่ากึ่งสะบ้าหัวเข่าเกิน 5 เซนติเมตร ขอบกระโปรงต่ำกว่าระดับสะดือ คาดเข็มขัดหลวมต่ำกว่าระดับขอบกระโปรง หรือแต่งกายไม่เหมาะสมกับสภาพกุลสตรีไทย

นักศึกษาใช้เครื่องสำอางหรือสิ่งปลอมเพื่อการเสริมสวย

(2) สูบกัญชา หรือ เสพสุรา ยาเสพติด หรือของมีนเมาอย่างอื่น

(3) กระทำการอันเป็นปฏิปักษ์ต่ออำนาจบริหารของโรงเรียนหรือสถานศึกษา

หรือบังคับผู้เชิญ บุงส่งเสริม หรือสนับสนุนให้นักเรียนหรือนักศึกษากระทำเช่นนั้น และ

(4) ความประพฤติตามข้อ 1 (2) (3) (4) (5) (8) (10) (11)

(12) (13)

ให้ไว้ ณ วันที่ 28 มิถุนายน พ.ศ. 2515

(ลงชื่อ) บุญถิ่น อัตถากร

(นายบุญถิ่น อัตถากร)

ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

ผู้อำนวยการสำนักงานรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

หมายเหตุ

เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องด้วยได้มีประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132 ให้ส่งเสริมและคุ้มครองความประพฤติ จรรยา มารยาท และการแต่งกายของ นักเรียนและนักศึกษา ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน จึงเป็นการสมควรกำหนดการแต่งกาย และความประพฤติอันไม่เหมาะสมแก่สภาพของนักเรียนและนักศึกษาขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับ เจตนารมณ์ของประกาศของคณะปฏิวัตินี้ดังกล่าว

(89 ร.จ. (128-132) ตอนที่ 106 ลงวันที่ 11 กรกฎาคม 2515)

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2518)

ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132

ลงวันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2515

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 4 และข้อ 11 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132 ลงวันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2515 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้ยกเลิกความใน (1) ของข้อ 1 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2515) ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132 ลงวันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2515 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(1) นักเรียนชายตัดผมหรือไว้ผมยาวจนด้านข้าง และด้านหลังยาวเลยตีนผม หรือไว้หนวดไว้เครา

นักเรียนหญิงตัดผมหรือไว้ผมยาวเลยตีนคอ หากทางโรงเรียนหรือสถานศึกษาได้อนุญาตไว้ผมยาวเกินกว่านั้นก็ไม่รวมให้เรียบร้อย

นักเรียนใช้เครื่องสำอางสิ่งปลอมเพื่อการเสริมสวย"

ให้ไว้ ณ วันที่ 6 มกราคม พ.ศ. 2518

(ลงชื่อ) เกรียง กิริติกร

(นายเกรียง กิริติกร)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

หมายเหตุ

เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากสมัยเปลี่ยนไป สมควรผ่อนผันให้นักเรียนชายไว้ผมที่เหมาะสมกับวัยและสภาพของนักเรียนตามสมัยนิยมได้บ้าง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

(92 ร.จ.1 ตอนที่ 9 ลงวันที่ 17 มกราคม 2518)

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ
เรื่อง ผู้ปกครองนักเรียนนักศึกษา

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องผู้ปกครองนักเรียนให้
เหมาะสมยิ่งขึ้น

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในข้อ 23 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 216 ลงวันที่
29 กันยายน 2515 จึงได้ยกเลิกประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องผู้ปกครองนักเรียน ลงวันที่
19 มกราคม พุทธศักราช 2503 และให้ผู้ปกครองนักเรียนนักศึกษากำกำลังรับการศึกษาระดับ
ต่ำกว่าปริญญาตรีในสถานศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการปฏิบัติดังนี้

1. "ผู้ปกครอง" หมายความว่า บุคคลซึ่งรับนักเรียนหรือนักศึกษาไว้ในความปกครอง
หรืออุปการะ เลี้ยงดู หรือบุคคลที่นักเรียนหรือนักศึกษานั้นอาศัยอยู่
2. ให้นักเรียน นักศึกษา ที่กำลังรับการศึกษาในหลักสูตรระดับ ปวส., ป.กศ.สูง
หรือเทียบเท่าลงมา ในสถานศึกษาในสังกัดหรือในความควบคุมดูแลของกระทรวงศึกษาธิการ
เว้นแต่การศึกษาผู้ใหญ่ผู้ปกครองตลอดระยะเวลาที่ศึกษาอยู่
3. ในวันมอบตัวนักเรียน นักศึกษาใหม่ให้ผู้ปกครองมามอบตัวนักเรียน นักศึกษา ที่
สถานศึกษาพร้อมกับส่งหลักฐานเอกสารต่าง ๆ ตามที่สถานศึกษากำหนด
ถ้าผู้ปกครองไม่อาจมามอบตัวนักเรียน นักศึกษาได้ตามกำหนด ให้ผู้ปกครองตกลงกับ
หัวหน้าสถานศึกษา กำหนดวันมอบตัวนักเรียน นักศึกษาใหม่
4. ผู้ปกครองจะต้องร่วมมือกับสถานศึกษา เพื่อควบคุมความประพฤติและการศึกษา
เล่าเรียน โดยให้นักเรียน นักศึกษา แต่งกาย แต่งเครื่องแบบและประพฤติตนตามระเบียบ
ข้อบังคับหรือคำสั่งของสถานศึกษาและหรือของกระทรวงศึกษาธิการ หรือตามที่กฎหมายกำหนด
5. ผู้ปกครองควรติดต่อกับสถานศึกษาอยู่เสมอ เพื่อจะได้ทราบปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับการ
การศึกษาของ นักเรียน นักศึกษา และจะได้ช่วยสถานศึกษาแก้ปัญหาเหล่านั้น ๆ
6. เมื่อผู้ปกครองย้ายที่อยู่ หรือความเป็นผู้ปกครองสิ้นสุดลงด้วยประการใด ๆ ให้

ผู้ปกครองแจ้งให้สถานศึกษาทราบ

7. สำหรับนักเรียน นักศึกษา ที่รับการศึกษาอยู่ในสถานศึกษาแล้ว ให้สถานศึกษา ตรวจสอบติดตามหลักฐานการเป็นผู้ปกครอง นักเรียน นักศึกษา หากเห็นว่านักเรียน นักศึกษา คนใดไม่มีผู้ปกครองหรือมีผู้ปกครองไม่เหมาะสม ก็ให้สถานศึกษาดำเนินการให้เป็นไปตาม ประการนี้

ประกาศ ณ วันที่ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2522

(ลงชื่อ) ก่อ สวัสดิพานิชย์

(นายก่อ สวัสดิพานิชย์)

รัฐมนตรีช่วยว่าการ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

มหาวิทยาลัยพระนคร

**ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ
ว่าด้วยการลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษา**

พ.ศ. 2515

อาศัยอำนาจตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132 ข้อ 5 วรรคสาม กระทรวงศึกษาธิการจึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษา พ.ศ. 2515"

ข้อ 2 ตั้งแต่วันใช้ประกาศนี้ให้ยกเลิกระเบียบกระทรวงธรรมการ เรื่องการให้นักเรียนออกจากโรงเรียนเพราะเหตุประพฤติดี พ.ศ. 2482 และคำสั่ง ระเบียบ หรือข้อบังคับอื่นใดที่ระเบียบนี้กำหนดไว้แล้ว หรือที่ขัดแย้งกับระเบียบนี้ และให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ 3 "หัวหน้าสถานศึกษา" หมายถึง ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าของโรงเรียน หรือสถานศึกษาของนักเรียนหรือนักศึกษานั้น

"การลงโทษ" หมายถึง การลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษาที่ประพฤติดี หรือฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับ ของสถานศึกษา หรือของกระทรวงศึกษาธิการ หรือฝ่าฝืนกฎกระทรวงศึกษาธิการ ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132 โดยมีความมุ่งหมาย เพื่อสั่งสอนให้มีความประพฤติดีหรือเพื่อให้เจ็ดหลาบ

ข้อ 4 การลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษา ให้อยู่ในดุลยพินิจของหัวหน้าสถานศึกษา หรือครู อาจารย์ที่หัวหน้าสถานศึกษามอบหมายที่จะดำเนินการตามความเหมาะสมดังต่อไปนี้

- 4.1 ว่ากล่าวตักเตือน
- 4.2 เจียน
- 4.3 ทำทัณฑ์บน
- 4.4 สั่งพักการเรียน
- 4.5 ให้ออก
- 4.6 ตัดชื่อออก

สำหรับนักเรียนที่อยู่ในเกณฑ์บังคับตามกฎหมายว่าด้วยประถมศึกษา ให้พิจารณาลงโทษตาม 4.1, 4.2, 4.3 เท่านั้น

ข้อ 5 การว่ากล่าวตักเตือนใช้สำหรับนักเรียนหรือนักศึกษาที่ได้กระทำความผิดไม่ร้ายแรงและในเมื่อหัวหน้าสถานศึกษาหรือครู อาจารย์ที่หัวหน้าสถานศึกษามอบหมายเห็นว่าเหมาะสมและจะได้ผลดี

ข้อ 6 การเขียน ไซ้สำหรับความผิดที่นักเรียนหรือนักศึกษาฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับของสถานศึกษาหรือประพฤติตนไม่สมควรแก่สภาพนักเรียนหรือนักศึกษาตามกฎหมายกระทรวงศึกษาธิการ ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132

การเขียน ไซ้เขียนด้วยไม้เรียวเหลากลมเกลาคิวเรียบ เส้นผ่าศูนย์กลางไม่เกิน 0.7 เซนติเมตร ที่บริเวณก้นหรือขาที่อมนด้านหลังซึ่งมีเครื่องแต่งกายรองรับ กำหนดการเขียนไม่เกินหกที โดยให้หัวหน้าสถานศึกษาหรือครู อาจารย์ที่หัวหน้าสถานศึกษามอบหมายเป็นผู้เขียน การเขียนต้องกระทำในที่ที่ไม่เปิดเผย และในลักษณะเพื่อกำลัสิ่งสอนให้เข็ดหลาบ ไม่ประพฤติชั่ว และกลับตัวเป็นคนดีต่อไป

ข้อ 7 การทำทัณฑ์บน ให้หัวหน้าสถานศึกษาพิจารณาให้นักเรียนหรือนักศึกษาที่ประพฤติตนไม่สมควรแก่สภาพนักเรียนหรือนักศึกษา ตามกฎหมายกระทรวงศึกษาธิการออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132 ในกรณีที่ทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียงเกียรติศักดิ์ของสถานศึกษาหรือฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับของสถานศึกษาอย่างร้ายแรงหรือได้รับโทษอย่างอื่นแล้วแต่ยังไม่เข็ดหลาบ ให้ทำทัณฑ์บนไว้เป็นหลักฐาน และเชิญบิดามารดา หรือผู้ปกครองมาบันทึกทราบความผิดและรับรองการทำทัณฑ์บนไว้ด้วย

ข้อ 8 การสั่งพักการเรียน ให้หัวหน้าสถานศึกษาพิจารณาโทษสั่งพักการเรียนในกรณีต่อไปนี้

8.1 นักเรียนหรือนักศึกษาที่ประพฤติตนไม่สมควรแก่สภาพนักเรียนหรือนักศึกษาตามกฎหมายกระทรวงศึกษาธิการ ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132 ในกรณีที่ทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียงเกียรติศักดิ์ของสถานศึกษา หรือฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับของสถานศึกษาอย่างร้ายแรง หรือเคยถูกลงโทษให้ทำทัณฑ์บนมาแล้วแต่ไม่เข็ดหลาบ

8.2 นักเรียนหรือนักศึกษาซึ่งฝ่าฝืนระเบียบกระทรวงศึกษาธิการที่ระบุไว้ให้ สั่งพักการเรียน

การลงโทษสั่งพักการเรียน จะสั่งพักการเรียนได้ครั้งหนึ่งไม่เกินเจ็ดวันหรือจนกว่าความผิดนั้นจะได้รับการแก้ไขให้ถูกต้องแล้ว ถ้าสั่งพักการเรียนเกินเจ็ดวัน ให้ขออนุมัติกรมเจ้าสังกัดสำหรับโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ในส่วนกลาง ผู้ว่าราชการจังหวัดสำหรับโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ในส่วนภูมิภาค หรือสั่งพักการเรียนแล้วให้แจ้งให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองนักเรียนทราบเป็นลายลักษณ์อักษร

ข้อ 9 การให้ออก นักเรียนหรือนักศึกษาคนใดประพฤติดนไม่สมควรแก่สภาพนักเรียนหรือนักศึกษาตามกฎกระทรวงศึกษาธิการ ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 132 หรือฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับของสถานศึกษา หรือประพฤติผิดศีลธรรมจนเป็นที่เห็นได้ว่าถ้าให้อยู่ในสถานศึกษาต่อไป จะทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของสถานศึกษา หรือจะเป็นเหตุให้ระเบียบวินัยหรือศีลธรรมอันดีของนักเรียนหรือนักศึกษาพลอยเสื่อมเสีย ให้หัวหน้าสถานศึกษาเชิญบิดามารดา หรือผู้ปกครองมารับทราบเหตุผลแล้ว ให้นักเรียนหรือนักศึกษาผู้นั้นออกไป ในกรณีนี้ให้สถานศึกษาออกไปสุทธิให้

ข้อ 10 การคัดชื่อออก นักเรียนหรือนักศึกษาคนใดประพฤติดนตามที่กล่าวไว้ใน ข้อ 9 และหัวหน้าสถานศึกษา ได้เชิญบิดามารดา หรือผู้ปกครองมารับทราบเหตุผลแล้วแต่บิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่มาในเวลาอันสมควร ให้แจ้งเหตุผลให้ทราบทางไปรษณีย์ลงทะเบียน แล้วรายงานขออนุญาตคัดชื่อนักเรียนหรือนักศึกษาผู้นั้นออกจากสถานศึกษาต่อกรมเจ้าสังกัดสำหรับโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ในส่วนกลาง ผู้ว่าราชการจังหวัดสำหรับโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ในส่วนภูมิภาค เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว จึงคัดชื่อออกและไม่ออกไปสุทธิให้

ข้อ 11 ห้ามลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษาด้วยวิธีรุนแรง หรือแบบกักขังหรือลงโทษด้วยความโกรธ หรือด้วยความพยาบาท หรือลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษาที่กำลังเจ็บป่วย หรือกำลังมีปัญหาคะทบกระเทือนใจอย่างแรง และให้คำนึงถึงอายุของนักเรียนหรือนักศึกษาด้วย

การลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษาให้เป็นไปเพื่อว่ากล่าวสั่งสอน โดยเจตนาที่จะแก้นิสัยและความประพฤติไม่ดีของนักเรียนหรือนักศึกษาให้รู้สำนึกในความผิด และเว้นการประพฤติดัง

และกลับประพฤติตนในทางที่ดีต่อไป

ข้อ 12 การลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษาทุกครั้ง ให้โรงเรียนหรือสถานศึกษานั้นทำไว้เป็นหลักฐานในสมุดหมายเหตุรายวันของสถานศึกษานั้น และให้แจ้งบิดามารดา หรือผู้ปกครองทราบเป็นหนังสือด้วยทุกครั้ง

ข้อ 13 สำหรับสถานศึกษาที่มีระเบียบว่าด้วยการตัดคะแนนความประพฤตินักเรียนหรือนักศึกษาอยู่แล้ว จะใช้ระเบียบนั้นต่อไปก็ได้

ข้อ 14 ให้ปลัดกระทรวงศึกษาธิการรักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันที่นี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 4 กันยายน 2515

(ลงชื่อ) บุญถิ่น อัตถากร

(นายบุญถิ่น อัตถากร)

ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

ผู้ใช้อำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

ประกาศของคณะปฏิวัติ

ฉบับที่ 294

โดยที่คณะปฏิวัติได้พิจารณาเห็นว่าในปัจจุบันมีเด็กกำพร้าอนาถาที่ขาดผู้อุปการะเลี้ยงดู เด็ก ซึ่งประพฤตินั้นไม่สมควรแก่วัยและเด็กซึ่งตกอยู่ในสภาพแวดล้อม อันเป็นเหตุให้เกิดอันตราย ต่อร่างกายจิตใจและศีลธรรมเป็นจำนวนมาก หากไม่ได้รับการปฏิบัติดูแลสงเคราะห์และคุ้มครอง ที่เหมาะสมแล้ว จะเป็นภัยแก่สังคมและประเทศชาติ คณะปฏิวัติตระหนักดีว่าการให้สวัสดิการแก่ เด็กอย่างได้ผลนั้น นอกจากจะเป็นหน้าที่ของรัฐที่จะต้องดำเนินการดังกล่าวแล้ว ยังสมควรกำหนด ให้บิดามารดา หรือผู้ปกครองของเด็ก เข้ามามีส่วนช่วยในการอบรมเลี้ยงดูเด็กของตนอีกด้วย และเพื่อกำหนดวิธีการให้การสงเคราะห์และการคุ้มครองเด็กที่เหมาะสมแก่เด็ก และสภาพของ สังคม หัวหน้าคณะปฏิวัติจึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

หมวด 1

บททั่วไป

ข้อ 1 ในประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

"เด็ก" หมายความว่า ผู้ซึ่งอายุไม่ครบสิบแปดปีบริบูรณ์และยังไม่บรรลุนิติภาวะด้วยการ สมรส

"ประพฤตินไม่สมควร" หมายความว่า ประพฤตินไม่สมควรแก่วัยตามที่กำหนดใน กฎกระทรวง

"สถานแรกรับเด็ก" หมายความว่า สถานที่รับเด็กไว้ชั่วคราวเพื่อวิเคราะห์และพิจารณา วิธีการสงเคราะห์ หรือคุ้มครองสวัสดิภาพที่เหมาะสมแก่เด็ก

"สถานรับเลี้ยงเด็ก" หมายความว่า สถานที่รับเลี้ยงเด็กซึ่งมีอายุไม่เกินเจ็ดสิบบริบูรณ์ และมีจำนวนเกินห้าคน ซึ่งไม่เกี่ยวข้องเป็นญาติกับผู้เลี้ยง แต่ไม่รวมถึงสถานพยาบาลหรือ

โรงเรียนอนุบาล

"สถานสงเคราะห์เด็ก" หมายความว่า สถานที่ให้การอุปการะเลี้ยงดูเด็กซึ่งพึงได้รับการสงเคราะห์ และมีจำนวนเกินเจ็ดคน

"สถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก" หมายความว่า สถานที่ให้การศึกษาอบรมฝีมือและแก้ไขความประพฤติแก่เด็กซึ่งมีปัญหาทางความประพฤติ และมีอายุเกินเจ็ดปีบริบูรณ์

"สถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัว" หมายความว่า สถานที่ให้คำแนะนำแก้ไขปัญหาของเด็กและครอบครัว เกี่ยวกับอันตรายอันอาจเกิดขึ้นแก่เด็ก ทั้งทางร่างกาย จิตใจ และศีลธรรม

"ผู้ปกครอง" หมายความว่า บุคคลซึ่งรับเด็กไว้ในความอุปการะเลี้ยงดู หรือซึ่งให้เด็กอาศัยอยู่เป็นประจำ

"ผู้ปกครองสวัสดิภาพ" หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ให้บังคับ นอกจากนครหลวงกรุงเทพมหานคร และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายด้วย

"อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายด้วย

ข้อ 2 ให้อธิบดีมีอำนาจจัดตั้งสถานแรกรับเด็ก สถานรับเลี้ยงเด็ก สถานสงเคราะห์เด็ก สถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก และสถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัวได้ตามความจำเป็น การจัดตั้งสถานแรกรับเด็ก และสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจจัดตั้งสถานรับเลี้ยงเด็กและสถานแนะแนวปัญหาเด็ก และครอบครัวได้ตามความจำเป็นภายในเขตจังหวัดของตน

ให้สถานแรกรับเด็ก สถานรับเลี้ยงเด็ก สถานสงเคราะห์เด็ก หรือสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ตามวรรคหนึ่งและวรรคสาม มีผู้ปกครองสวัสดิภาพคนหนึ่ง มีอำนาจปกครองดูแล

เด็กเท่าที่เกี่ยวกับความประพฤติและความเป็นอยู่ของเด็ก ตลอดเวลาที่เด็กอยู่ในสถานดังกล่าว

ข้อ 3 ให้อธิบดีมีอำนาจแต่งตั้งผู้ปกครองสวัสดิภาพและพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติ การตามประกาศของคณะกรรมการผู้พิทักษ์ฉบับนี้

ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจแต่งตั้ง ผู้ปกครองสวัสดิภาพสำหรับสถานรับเลี้ยงเด็กและ พนักงานเจ้าหน้าที่ สำหรับสถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัว ที่ตั้งขึ้นตาม ข้อ 2 วรรคสาม

ให้ถือว่าผู้ปกครองสวัสดิภาพ และพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวล กฎหมายอาญา

ข้อ 4 เมื่อเด็กตกอยู่ในความปกครองดูแลของผู้ปกครองสวัสดิภาพครบกำหนดหนึ่งปีแล้ว ถ้าบิดามารดา หรือผู้ปกครองขอรับเด็กนั้นกลับไปอุปการะเลี้ยงดูเองให้อธิบดีหรือผู้ว่าราชการ จังหวัดแล้วแต่กรณี วินิจฉัยสั่งการตามที่เห็นสมควร

ข้อ 5 บิดามารดา หรือผู้ปกครองเด็ก อาจโต้แย้งคำสั่งของอธิบดีหรือผู้ว่าราชการ จังหวัดที่สั่งตามข้อ 4 ข้อ 10 วรรคสี่หรือข้อ 14 วรรคสองได้ โดยยื่นคำร้องต่อศาลคดีเด็กและ เยาวชน หรือศาลจังหวัดในกรณีที่ไม่มีศาลคดีเด็กและเยาวชน ในท้องที่ที่บิดามารดาหรือผู้ปกครอง ของเด็กนั้นมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในเขตอำนาจ คำวินิจฉัยของศาลคดีเด็กและเยาวชน หรือ ศาลจังหวัดดังกล่าวให้เป็นที่สุด

ข้อ 6 บิดามารดา หรือผู้ปกครองของเด็ก ซึ่งได้รับการสงเคราะห์หรือคุ้มครอง สวัสดิภาพตามประกาศของคณะกรรมการผู้พิทักษ์ฉบับนี้ มีหน้าที่ชำระค่าอุปการะเลี้ยงดู หรือค่าบริการเกี่ยวกับการที่ทางราชการให้การสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ตามระเบียบและในอัตราที่อธิบดี กำหนด

ในกรณีที่อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่า เด็กใดได้รับการสงเคราะห์หรือคุ้มครอง สวัสดิภาพเพียงพอแล้ว และบิดามารดา หรือผู้ปกครองของเด็กมีความสามารถเหมาะสมที่จะ อุปการะเลี้ยงดูเด็กได้ ให้อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี มีอำนาจมอบตัวเด็กนั้นคืน บิดามารดา หรือผู้ปกครอง ถ้าบิดามารดา หรือผู้ปกครองไม่รับเด็กคืนภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งให้รับมอบตัวเด็กกลับไป บิดามารดา หรือผู้ปกครองต้องชำระค่าอุปการะ เลี้ยงดูหรือค่าบริการเป็นจำนวนสองเท่าของอัตราตามที่อธิบดีกำหนดตามวรรคหนึ่ง สำหรับระยะ

เวลานับแต่วันที่ครบกำหนดสามสิบวันแต่วันที่ได้รับแจ้งดังกล่าว

การชำระค่าอุปการะเลี้ยงดู หรือค่าบริการตามข้อนี้อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณีมีอำนาจผ่อนผัน หรือยกเว้นได้ตามที่เห็นสมควร

ข้อ 7 เพื่อประโยชน์ในการสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือข้าราชการตำรวจ ซึ่งมียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีขึ้นไป ซึ่งรับราชการอยู่ในท้องที่ที่ บิดามารดา หรือผู้ปกครอง หรือเด็กมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ มีอำนาจดังต่อไปนี้

(1) ชักถามเด็กเมื่อมีเหตุอันสมควรสงสัย เด็กนั้นพึงได้รับการสงเคราะห์ หรือคุ้มครองสวัสดิภาพ หรือนำเด็กนั้นไปกักตัวไว้ ณ ที่ทำการเท่าเวลาที่จะสอบถามด้วยคำที่ จำเป็นจากเด็ก บิดามารดา หรือผู้ปกครองของเด็กหรือจากผู้เกี่ยวข้องรู้เห็นแล้วแต่กรณี และให้ กระทำโดยมิชักช้า ห้ามมิให้ใช้วิธีกักตัวเด็กเพื่อป้องกันการหลบหนีเกินความจำเป็น

(2) เรียกบิดามารดา หรือผู้ปกครองของเด็ก หรือบุคคลอื่นที่สามารถให้ ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความเป็นอยู่ หรือความประพฤติของเด็กมาให้ด้วยคำ

(3) สั่งให้บิดามารดา หรือผู้ปกครองของเด็ก เจ้าของหรือผู้ครอบครอง สถานที่ที่เด็กอาศัยอยู่ หรือที่เด็กกำลังศึกษาหรือทำงานส่งพยานหลักฐานเกี่ยวกับความเป็นอยู่หรือ ความประพฤติของเด็ก

(4) เข้าไปในสถานที่อยู่อาศัยของบิดามารดา หรือผู้ปกครองของเด็กหรือ บุคคลที่เด็กเข้าไปเกี่ยวข้อง เพื่อสอบถามและรวบรวมพยานหลักฐานเกี่ยวกับความเป็นอยู่ หรือ ความประพฤติของเด็ก

(5) มอบตัวเด็กคืนบิดามารดา หรือผู้ปกครองหรือมอบตัวเด็กคืนบิดามารดา หรือผู้ปกครองพร้อมทั้งว่ากล่าวตักเตือนบิดามารดา หรือผู้ปกครองให้ปกครองดูแล และอุปการะ เลี้ยงดูมิให้เด็กนั้นประพฤติตนไม่สมควรอีก หรือส่งเด็กไปสถานแรกรับเด็ก

ข้อ 8 เมื่อได้รับตัวเด็กตามข้อ 7 (5) ข้อ 11 ข้อ 13 (1) และข้อ 15 ไว้แล้ว ให้สถานแรกรับเด็กทำการวิเคราะห์และพิจารณา วิธีการสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพของ เด็กแต่ละราย แล้วเสนอความเห็นพร้อมทั้งประวัติของเด็กไปยังอธิบดี หรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณีโดยมิชักช้า

หมวด 2
การสงเคราะห์เด็ก

- ข้อ 9 เด็กที่พึงได้รับการสงเคราะห์ตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ได้แก่ ซึ่ง
- (1) ไม่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครอง
 - (2) บิดามารดา หรือผู้ปกครองทอดทิ้งไว้ ณ สถานที่ใดสถานที่หนึ่ง หรือเป็นเด็กพลัดหลง
 - (3) บิดามารดาหรือผู้ปกครองให้ความอุปการะเลี้ยงดูไม่เหมาะสมหรือไม่สามารถให้ความอุปการะ เพราะเหตุที่ถูกจำคุก กักขัง พิกار ทุพพลภาพ ป่วยทางร่างกายหรือจิตใจหรือตกอยู่ในภาวะอื่นใด อันอาจเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่เด็กทั้งทางร่างกาย จิตใจ หรือศีลธรรม
 - (4) พิการทางร่างกาย สมอง สติปัญญา หรือจิตใจ
- ข้อ 10 พนักงานเจ้าหน้าที่ อาจดำเนินการให้การสงเคราะห์แก่เด็กตามข้อ 9 และหรือครอบครัวของเด็กดังกล่าวตามความเหมาะสม ดังต่อไปนี้
- (1) พิจารณาช่วยเหลือครอบครัวของเด็กนั้น เพื่อให้บิดามารดา หรือผู้ปกครองของเด็กสามารถอุปการะเลี้ยงดูเด็กได้ตามควรแก่สภาพ
 - (2) มอบเด็กให้อยู่ในความอุปการะของบุคคลอื่นหรือสถานรับเลี้ยงเด็ก หรือสถานสงเคราะห์เด็กของเอกชน
 - (3) มอบเด็กให้เป็นบุตรบุญธรรมของบุคคลอื่น ภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้น
 - (4) รับเด็กไว้ในสถานรับเลี้ยงเด็ก หรือสถานสงเคราะห์เด็กของทางราชการ

การดำเนินการให้การสงเคราะห์ตาม (2) หรือ (4) ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดี หรือผู้ว่าราชการจังหวัดเสียก่อน และต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือตามแบบพิมพ์ของทางราชการ บิดามารดา หรือผู้ปกครองของเด็กด้วย

เมื่ออธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นสมควรให้เด็ก ซึ่งรับการสงเคราะห์ตาม (2) (4) กลับไปอยู่ในความปกครองของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง ให้มีอำนาจสั่งให้เด็กนั้นพ้นจากการสงเคราะห์ และมอบตัวเด็กคืนบิดามารดา หรือผู้ปกครองได้

ถ้าอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่า เด็กคนใดซึ่งรับการสงเคราะห์ตาม (2) (4) ประพฤติตนไม่สมควรพึงได้รับการคุ้มครองสวัสดิภาพ ให้มีอำนาจสั่งให้ส่งเด็กนั้นไปยังสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กได้

ข้อ 11 ภายในบังคับข้อ 10 วรรคสองวรรคสาม และวรรคสี่ บิดามารดาหรือผู้ปกครอง อำนาจนำเด็กมาอยู่ที่ทำการของพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อขอรับการสงเคราะห์ได้เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้สอบถามข้อเท็จจริงจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่นำเด็กและหรือจากเด็กนั่นเอง แล้วเห็นว่าเด็กนั้นสมควรได้รับการสงเคราะห์ตาม ข้อ 10 ให้ดำเนินการให้การสงเคราะห์ได้ตามที่เห็นสมควร แต่ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นสมควรทำการวิเคราะห์และพิจารณาวิธีการสงเคราะห์ที่เหมาะสมแก่เด็กเสียก่อนจะส่งตัวเด็กนั้นไปยังสถานแรกรับเด็กก็ได้

หมวด 3

การคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก

ข้อ 12 เด็กที่พึงได้รับการคุ้มครองสวัสดิภาพตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ ได้แก่ เด็กซึ่งมีปัญหาคความประพฤติอันได้แก่เด็กซึ่งบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ไม่สามารถควบคุมความประพฤติได้หรือเด็กซึ่งประพฤติตนไม่สมควร

ข้อ 13 วิธีการให้การคุ้มครองสวัสดิภาพแก่เด็กตามข้อ 12 มีดังต่อไปนี้

(1) ให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กที่ได้รับการว่ากล่าวตักเตือนตาม ข้อ 7 (5) มาแล้ว ทำทัณฑ์บนโดยกำหนดให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กระวางมิให้เด็กนั้น ประพฤติตนไม่สมควรอีก ตลอดเวลาไม่เกินหนึ่งปี นับแต่วันที่ทัณฑ์บนและกำหนดเบี้ยประกันหนึ่งพันบาท ซึ่งบิดามารดาหรือผู้ปกครองจะต้องชำระ เมื่อผิดทัณฑ์บนและเมื่อได้รับฐานผิดทัณฑ์บนแล้วให้ มีอำนาจส่งเด็ก หรือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการคุ้มครองสวัสดิภาพอย่างอื่นตามที่เห็นสมควร

(2) ให้บิดามารดาหรือผู้ปกครอง หรือเด็กได้รับการบริการจากสถานแนะแนว
ปัญหาเด็กและครอบครัว

(3) สอดส่องความประพฤติของเด็ก

(4) ส่งเด็กไปอยู่ในความปกครองดูแลของบุคคลหรือองค์การที่เหมาะสม

(5) ส่งเด็กไปยังสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก

ให้ข้าราชการตำรวจซึ่งมียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีขึ้นไป ซึ่งรับราชการอยู่ในท้องที่ที่เด็ก
นั้นมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่มีอำนาจดำเนินวิธีการตาม (1) และให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ
ดำเนินวิธีการตาม (1) และ (2) แต่ถ้าจะดำเนินวิธีการตาม (3) (4) และ (5) พนักงาน
เจ้าหน้าที่ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด เสียก่อน

เมื่ออธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นสมควรให้เด็ก ซึ่งกำลังรับการคุ้มครองสวัสดิภาพ
ตาม (4) หรือ (5) กลับไปอยู่ในความปกครองของบิดามารดาหรือผู้ปกครองให้มีอำนาจสั่งให้
เด็กนั้นพ้นจากการคุ้มครองสวัสดิภาพ และมอบตัวเด็กคืนบิดามารดาหรือผู้ปกครองได้

ถ้าอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่าสมควรให้เด็กซึ่งรับการคุ้มครองสวัสดิภาพตาม
(4) หรือ (5) ได้รับการสงเคราะห์ในสถานสงเคราะห์เด็ก ให้มีอำนาจสั่งเด็กนั้นไปยังสถาน
สงเคราะห์เด็กได้

ถ้าเด็กซึ่งกำลังรับการคุ้มครองสวัสดิภาพตาม (5) หลบหนีจากสถานคุ้มครองสวัสดิภาพ
เด็ก ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีขึ้นไป ซึ่งรับราชการ
อยู่ในท้องที่ที่สถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กตั้งอยู่ ร้องขอต่อศาลคดีเด็กและเยาวชนให้ส่งเด็กนั้นไปยัง
สถานพินิจและคุ้มครองเด็ก ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีเด็กและเยาวชน หรือต่อศาลจังหวัด
ในกรณีที่ไม่มีศาลคดีเด็กและเยาวชนในท้องที่นั้น ให้ส่งเด็กนั้นไปรับการฝึกอบรม ณ สถานที่ที่จัด
ตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยจัดการฝึกและอบรมเด็กบางจำพวก

ข้อ 14 ในการสอดส่องความประพฤติของเด็กให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจแนะนำ
ตักเตือนหรือวางข้อกำหนดใด ๆ ให้เด็กปฏิบัติดังต่อไปนี้

(1) ห้ามมิให้เด็กเข้าไปในสถานที่ที่กำหนด หรือคบหาสมาคมกับบุคคลใดอัน
จะเป็นเหตุจงใจให้เด็กประพฤติชั่ว

(2) ห้ามมิให้เด็กเที่ยวเตร่ในเวลาค่ำคืน ตามเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่

กำหนด

(3) ให้เด็กรายงานตัวต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เป็นครั้งคราว

(4) ให้เด็กศึกษาหรือประกอบอาชีพ ภายใต้การควบคุมดูแลของพนักงาน

เจ้าหน้าที่

(5) วางข้อกำหนดอื่นใด เพื่อประโยชน์ในการแก้ไขความประพฤติดังกล่าว

เมื่อเด็กซึ่งได้รับการคุ้มครองสวัสดิภาพเมื่ออายุครบสิบแปดปีบริบูรณ์ อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด อาจสั่งให้บุคคลนั้นอยู่ภายใต้การสอดส่องความประพฤติ หรืออยู่ในสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กต่อไปจนถึงอายุไม่เกียติสิบแปดปีบริบูรณ์ก็ได้

ข้อ 15 ภายใต้บังคับข้อ 13 และข้อ 14 บิดามารดาหรือผู้ปกครอง อาจนำเด็กที่พึงได้รับการคุ้มครองสวัสดิภาพตามข้อ 12 มาয়ั้งที่ทำการของพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อขอรับการคุ้มครองสวัสดิภาพได้ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้สอบถามข้อเท็จจริงจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่นำเด็กมา และหรือจากเด็กนั้นเองแล้ว เห็นว่าสมควรได้รับการคุ้มครองสวัสดิภาพ เมื่อได้รับความยินยอมเป็นหนังสือตามแบบพิมพ์ของทางราชการ จากบิดามารดาหรือผู้ปกครองดังกล่าวแล้ว ให้ดำเนินการให้การคุ้มครองสวัสดิภาพได้ตามที่เห็นสมควร แต่ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นสมควรทำการวิเคราะห์และพิจารณาวิธีการคุ้มครองสวัสดิภาพที่เหมาะสมแก่เด็กเสียก่อน จะส่งตัวเด็กนั้นไปยังสถานแรกรับเด็กก็ได้

หมวด 4

สถานสงเคราะห์เด็ก สถานรับเลี้ยงเด็ก

และสถานแนะแนว บังคับเด็กและครอบครัว

ข้อ 16 ให้อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด จัดให้มีการส่งเสริมการดำเนินงานของสถานสงเคราะห์ สถานรับเลี้ยงเด็กและสถานแนะแนวบังคับเด็ก และครอบครัวของเอกชน เพื่อให้การคุ้มครองสวัสดิภาพแก่เด็ก รวมทั้งควบคุมสถานดังกล่าวให้ดำเนินงานไปในทางที่จะเป็น

ประโยชน์แก่ความเจริญเติบโตทางร่างกายและจิตใจของเด็ก

ให้กระทรวงมหาดไทยให้การอุดหนุน สถานสงเคราะห์เด็กสถานรับเลี้ยงเด็ก และสถาน
 แนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัวของเอกชนตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ภายในวงเงินงบประมาณ

ข้อ 17 ผู้ใดประสงค์จะจัดตั้งสถานสงเคราะห์เด็ก สถานรับเลี้ยงเด็กหรือสถานแนะแนว
 ปัญหาเด็กและครอบครัว ตามข้อ 16 ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่
 กรณี

การขออนุญาตจัดตั้งสถานสงเคราะห์เด็ก สถานรับเลี้ยงเด็กและสถานแนะแนวปัญหา
 เด็กและครอบครัว คุณสมบัติของเจ้าของหรือผู้จัดการ การดำเนินงาน การควบคุม การออกใบ
 อนุญาต การกำหนดเงื่อนไขในใบอนุญาต การเพิกถอนใบอนุญาตและค่าธรรมเนียมใบอนุญาตของ
 สถานดังกล่าวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ข้อ 18 กรณีที่เจ้าของหรือผู้จัดการสถานสงเคราะห์เด็กสถานรับเลี้ยงเด็กหรือสถาน
 แนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัว ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวง หรือฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตาม
 เงื่อนไขในใบอนุญาตหรือคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่
 กรณีมีอำนาจ

(1) ส่งพนักงานเจ้าหน้าที่เข้าควบคุมการดำเนินงานของสถานสงเคราะห์เด็ก
 สถานรับเลี้ยงเด็ก และสถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัวเป็นการชั่วคราว

(2) เพิกถอนใบอนุญาต

ในกรณีเพิกถอนใบอนุญาตให้ส่งเด็กคืนบิดามารดาหรือผู้ปกครอง หรือส่งเด็กไปยัง
 สถานสงเคราะห์เด็ก หรือสถานรับเลี้ยงเด็กของทางราชการ หรือของเอกชนอื่น

หมวด 5

การปฏิบัติต่อเด็ก

ข้อ 19 บิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็ก ต้องเลี้ยงดูอบรม และให้ความเอาใจใส่

แก่เด็กตามสมควร และเหมาะสม

ข้อ 20 ห้ามมิให้บุคคลใด

- (1) ทอดทิ้งเด็กไว้ในสถานพยาบาล หรือสถานรับเลี้ยงเด็ก หรือทอดทิ้งเด็กไว้กับบุคคลที่รับจ้างเลี้ยงเด็ก
- (2) โฉมณาเพื่อรับเด็กหรือยกเด็กให้บุคคลอื่น เว้นแต่เพื่อประโยชน์ของทางราชการ
- (3) ซื้อ ขาย หรือแลกเปลี่ยนเด็กด้วยทรัพย์สิน เว้นแต่กรณีที่ทรัพย์สินนั้นเป็นสินสอดหรือของหมั้นตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
- (4) ใช้เด็กเป็นเครื่องมือในการขอราน หรือกระทำการใด ๆ อันเป็นเหตุส่งเสริมให้เด็กขอราน
- (5) ขายหรือให้สุรา หรือบุหรี่ หรือสิ่งเสพติดให้โทษอื่นใดแก่เด็กหรือชักจูงให้เด็กดื่มสุราหรือสูบบุหรี่ หรือ เสพสิ่งเสพติดให้โทษอื่นใด เว้นแต่การปฏิบัติทางการแพทย์
- (6) ยอมให้เด็กเข้าเล่นการพนัน
- (7) ชักจูงหรือส่งเสริมให้เด็กประพฤติตนไม่สมควร

หมวด 6

บทกำหนดโทษ

ข้อ 21 บิดามารดาหรือผู้ปกครองผู้ใดไม่ยอมรับเด็กที่พ้นจากการสงเคราะห์ตามข้อ 10 วรรคสาม หรือไม่ยอมทำทัณฑ์บนตามข้อ 13 (1) หรือไม่ยอมรับมอบเด็กที่พ้นจากการคุ้มครองสวัสดิภาพตามข้อ 13 วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

ข้อ 22 ผู้ใดตั้งสถานสงเคราะห์เด็ก สถานรับเลี้ยงเด็ก สถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัว โดยไม่ได้รับอนุญาตตามข้อ 17 หรือเจ้าของ หรือผู้จัดการสถานสงเคราะห์เด็ก สถานรับเลี้ยงเด็ก หรือสถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัว ไม่ยื่นคำขออนุญาตตั้งสถานดังกล่าว ภายในเวลาที่กำหนดตามข้อ 25 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกิน

หนึ่งพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำผิดตามวรรคหนึ่งยังคงดำเนินงานต่อไป หรือเจ้าของ หรือผู้จัดการสถานสงเคราะห์เด็ก สถานรับเลี้ยงเด็ก หรือสถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัว ยังคงดำเนินงานต่อไปภายหลังจากที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามข้อ 18 (2) หรือไม่ปฏิบัติตาม ข้อ 25 วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ข้อ 23 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามข้อ 19 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

ถ้าการไม่ปฏิบัติตามข้อ 19 เป็นเหตุให้เกิดอันตรายต่อร่างกาย จิตใจ และศีลธรรมของเด็ก ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ข้อ 24 ผู้ใดฝ่าฝืนข้อ 20 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

ข้อ 25 สถานสงเคราะห์เด็ก สถานรับเลี้ยงเด็ก และสถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัวของเอกชน ซึ่งได้จัดตั้งดำเนินงานอยู่ก่อนวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับ ให้เจ้าของหรือผู้จัดการยื่นคำขออนุญาตจัดตั้งเป็นสถานสงเคราะห์ สถานรับเลี้ยงเด็กและสถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัว ตามประกาศคณะปฏิวัติฉบับนี้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับ

ถ้าไม่ได้รับอนุญาตให้จัดตั้ง ให้ผู้นั้นเลิกดำเนินงานสถานสงเคราะห์เด็ก สถานรับเลี้ยงเด็ก และสถานแนะแนวปัญหาเด็ก และครอบครัวดังกล่าวภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ทราบคำสั่งของอธิบดี หรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี

การใช้บังคับ

ข้อ 26 ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

นุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติในข้อ 12 ข้อ 13 ข้อ 14 ข้อ 15 ข้อ 16 ข้อ 17 และข้อ 18 ให้ใช้บังคับเฉพาะในนครหลวงกรุงเทพมหานคร และจะใช้บังคับข้อใดในท้องที่อื่นใดเมื่อใด ให้ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา

เมื่อใช้ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ในท้องที่ใด บรรดาบทกฎหมาย กฎและข้อบังคับอื่นใด ซึ่งมีข้อความขัดหรือแย้งกับประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ให้ใช้บังคับในท้องที่นั้น

ข้อ 27 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ กฎกระทรวงนี้เมื่อได้ประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ประกาศ ณ วันที่ 27 พฤศจิกายน พุทธศักราช 2515

(ลงชื่อ) จอมพลถนอม กิตติขจร

หัวหน้าคณะปฏิวัติ

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 89 ตอนที่ 182 วันที่ 29 พฤศจิกายน 2515)

กฏกระทรวง

(พ.ศ. 2515)

ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 294

ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 1 และข้อ 27 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 294 ลงวันที่ 24 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฏกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

การประพฤตินอสมควรแก่วัย คือ การประพฤติดังต่อไปนี้

- (1) ประพฤติส่อไปในทางเกเรหรือเที่ยวเร่ร่อนไปในที่สาธารณะ
- (2) มั่วสุมและก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่ชาวบ้านและผู้สัญจรไปมา
- (3) ขอดทานหรือกระทำการส่อไปในทางขอดทาน (ถ้าเป็นเด็ก-อยู่ในกฏกระทรวง พ.ศ. 2515 ของกองสงเคราะห์เด็กฯ)
- (4) เล่นการพนันหรือมั่วสุมในวงการพนัน
- (5) เสพสุรา สูบบุหรี่หรือยาเสพติดให้โทษ หรือของมึนเมาอย่างอื่น หรือเข้าไปในสถานที่จำหน่าย สุรา เพื่อเสพหรือซื้อสุรา
- (6) เข้าไปในโรงรับจำนำ สถานบริการหรือสถานการค้าประเวณี เว้นแต่เป็นผู้อยู่อาศัย
- (7) ประพฤติตนทำนองชู้สาวในที่สาธารณะ
- (8) ไม่เรียนอยู่ในโรงเรียนประถมศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยประถมศึกษา
- (9) เที่ยวเตร่ในเวลากลางคืนระหว่างเวลา 22.00 นาฬิกา ถึงเวลา 04.00 นาฬิกา ของวันรุ่งขึ้น เว้นแต่ ไปกับบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

(10) หลบหนีจากสถานแรกรับเด็ก หรือสถานสงเคราะห์เด็ก
ให้ไว้ ณ วันที่ 12 ธันวาคม พ.ศ. 2515

สาระสำคัญของพระราชกำหนด
ป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. 2533

สาระสำคัญของพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. 2533

1. ได้บัญญัติข้อห้ามสำคัญไว้ 4 ประการ คือ
 - 1.1 ห้ามมิให้ผู้ใดขายสารระเหยแก่ผู้ที่มีอายุไม่เกินสิบเจ็ดปี เว้นแต่เป็นการขายโดยสถานศึกษา เพื่อใช้ในการเรียนการสอน (มาตรา 15)
 - 1.2 ห้ามมิให้ผู้ใดขาย จัดหา หรือใช้สารระเหย แก่ผู้ซึ่งตนรู้หรือควรรู้ว่าเป็นผู้ติดสารระเหย (มาตรา 16)
 - 1.3 ห้ามมิให้ผู้ใดใช้สารระเหยบำบัดความต้องการของร่างกายหรือจิตใจ ไม่ว่าโดยวิธีสูดดมหรือวิธีอื่นใด (มาตรา 17)
 - 1.4 ห้ามมิให้ผู้ใดจงใจ ชักนำ ยุยงส่งเสริม หรือใช้อุบายหลอกลวงให้บุคคลอื่นใช้สารระเหยบำบัดความต้องการของร่างกายหรือจิตใจ ไม่ว่าโดยวิธีสูดดม หรือวิธีอื่นใด (มาตรา 18)
2. สารระเหยที่นิยมใช้กันในหมู่นักเรียนนักศึกษา
 - 2.1 ทินเนอร์ (THINNERS)
 - 2.2 แลคเกอร์ (LACQUERS)
 - 2.3 กาวอินทรีย์สังเคราะห์ (SYNTHETIC ORGANIC ADHESIVES) ที่มียางนิโอพรีน (NIOPRENE BASED) หรือสารกลุ่มไวไนล (VINYL RESIN BASED) เป็นตัวประสาน
3. มาตรการลงโทษ

ถ้ามีการฝ่าฝืนข้อห้ามตามกฎหมาย จะมีโทษสูงสุด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
4. กรณีบุคคลที่มีอายุไม่เกินสิบเจ็ดปีใช้สารระเหยบำบัดความต้องการของร่างกายหรือจิตใจ ไม่ต้องรับโทษตามพระราชกำหนดฉบับนี้ แต่ให้ศาลมีอำนาจที่จะดำเนินการว่ากล่าว

ตกเตือนผู้กระทำความผิดนั้นแล้วปล่อยตัวไป และถ้าศาลเห็นสมควรจะเรียกบิดามารดาหรือผู้ปกครองหรือบุคคลผู้กระทำความผิดนั้นอาศัยอยู่มากเตือนด้วยก็ได้

แต่ถ้าศาลเห็นว่าผู้กระทำความผิดเป็นผู้ติดยาเสพติดให้โทษหรือผู้กระทำความผิดนั้นไปรับการบำบัด ในสถานพยาบาลจนกว่าจะครบขั้นตอนในการบำบัดรักษา

"จะเห็นได้ว่ากฎหมายเน้นที่จะช่วยเด็กติดยาเสพติดให้ได้รับการรักษาพยาบาลจนหายจากอาการติดยาเสพติดมากกว่าจะลงโทษรุนแรง"

กฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับงานสารวัตรนักเรียน

เนื่องจากประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 132 ลงวันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2515 เรื่อง "ส่งเสริมและคุ้มครองความปลอดภัยนักเรียนและนักศึกษา" ข้อ 4 และข้อ 11 ได้บัญญัติให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการให้อำนาจออกกฎกระทรวงและระเบียบต่าง ๆ เพื่อปฏิบัติการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ ซึ่งจะเห็นได้จากบทบัญญัติ ดังนี้

ข้อ 4 "นักเรียนและนักศึกษาต้องประพฤติตนอยู่ในระเบียบวินัยของโรงเรียนหรือสถานศึกษาที่ตนสังกัดอยู่ และต้องแต่งกายหรือแต่งเครื่องแบบตามระเบียบข้อบังคับของโรงเรียนและสถานศึกษา หรือตามที่กฎหมายกำหนด นักเรียนและนักศึกษาต้องไม่แต่งกายหรือประพฤติตนไม่สมควรแก่วัย หรือไม่เหมาะสมแก่สภาพของนักเรียนและนักศึกษา ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง"

ข้อ 11 "ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ รักษาการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ และให้อำนาจออกกฎกระทรวงและระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ กฎกระทรวงนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้"

เพราะฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในข้อ 4 และข้อ 11 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 132 ลงวันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2515 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ จึงได้ออกกฎกระทรวงระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ และประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ดังนี้

1. กฎกระทรวง เรื่อง "การแต่งกายและความประพฤติที่ถือว่าไม่เหมาะสมแก่สภาพของนักเรียนและนักศึกษา" จำนวน 2 กฎกระทรวง คือ

1.1 กฎกระทรวงฉบับที่ 1 ประกาศเมื่อวันที่ 28 มิถุนายน พ.ศ. 2515

1.2 กฎกระทรวงฉบับที่ 2 ประกาศเมื่อวันที่ 6 มกราคม พ.ศ. 2518

2. ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการมี 2 ระเบียบการ คือ

2.1 ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง "ว่าด้วยสารวัตรนักเรียนและนักศึกษา" พ.ศ. 2515

2.2 ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง "ว่าด้วยการลงโทษนักเรียนหรือ

นักศึกษา" พ.ศ. 2515

3. ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง "ผู้ปกครองนักเรียนนักศึกษา" พ.ศ. 2522

เนื่องจากข้อความบางคำหรือบางประโยคที่บัญญัติไว้ในกฎกระทรวง ฉบับที่ 1 นั้นเป็นคำศัพท์ทางกฎหมาย หรือบางประโยคเป็นการอ้างถึงกฎหมายอื่นด้วย

เพื่อสะดวกแก่การค้นคว้าผู้เขียนจึงได้รวบรวมบทนิยามศัพท์กฎหมาย และกฎหมายที่เกี่ยวข้องอ้างถึงในกฎกระทรวง ฉบับที่ 1 โดยเรียงตามลำดับ (บางข้อ) ดังนี้

คำ/ข้อความ (ในกฎกระทรวงฉบับที่ 1)	บทนิยาม/กฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
ข้อ 1 (2) คำว่า "สาธารณสถาน"	<p>ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 1 (3) "สาธารณสถาน" หมายความว่า สถานที่ใด ๆ ซึ่งประชาชนมีความชอบธรรมที่จะเข้าไปได้"</p> <p>ประชาชนมีความชอบธรรมที่จะเข้าไปได้ หมายความว่า เปิดให้ประชาชนเข้าไปได้โดยไม่เลือกหน้า แม้การเข้าไปจะทำให้ต้องเสียค่าธรรมเนียมหรือค่าผ่านประตู เช่น โรงภาพยนตร์ในขณะที่เปิดกลายเป็น "สาธารณสถาน"</p>
ข้อ 2 (5) เล่นการพนันซึ่งต้องห้ามตาม กฎหมายการพนัน	<p>พระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช 2478</p> <p>๑</p> <p>มาตรา 4 ห้ามมิให้อนุญาตจัดให้มีหรือเข้าเล่นหรือเข้าพนันในการเล่นอันระบุไว้ในบัญชี ก.ท้าย</p>

คำ/ข้อความ (ในกฎกระทรวงฉบับที่ 1)	บทนิยาม/กฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
ข้อ 1 (7) คำว่า "ยาเสพติด"	<p>พระราชบัญญัตินี้หรือการเล่นซึ่งมีลักษณะคล้ายกัน หรือการเล่นอันร้ายแรงอื่นใด ซึ่งรัฐมนตรีเจ้าหน้าที่ออกกฎกระทรวงระบุเพิ่มเติมห้ามไว้ แต่เมื่อรัฐบาลพิจารณาเห็นว่า ณ สถานที่ใดสมควรจะอนุญาตภายใต้เงื่อนไขบังคับอันใด ๆ ให้มีการเล่นชนิดใด ก็อนุญาตได้ โดยออกพระราชกฤษฎีกา</p> <p style="text-align: center;">ฯลฯ</p> <p>พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2519 มาตรา 3</p> <p>"ยาเสพติด" หมายความว่า กฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ กฎหมายว่าด้วยกัญชา กฎหมายว่าด้วยฝิ่น กฎหมายว่าด้วยพืชกระท่อม และกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท</p>
ข้อ 1 (7) ของมีนเมาอย่างอื่น มีลักษณะคล้ายคลึงกัน	<p>หมายความรวมถึง นิยามคำว่า "สารระเหย" ในมาตรา 3 ในพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. 2533 ดังนี้</p> <p>"สารระเหย" หมายความว่า สารเคมี หรือผลิตภัณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศว่าเป็นสารระเหย ตัวอย่างสารระเหย ที่นักเรียน/นักศึกษาใน</p>

คำ/ข้อความ (ในกฎกระทรวงฉบับที่ 1)	บทนิยาม/กฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
ข้อ 1 (8) โรงรับจำนำ	<p>ปัจจุบันนิยมใช้ เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - ทินเนอร์ (THINNERS) - แลคเกอร์ (LACQUERS) - กาวอินทรีย์สังเคราะห์ (SYNTHETIC ORGANIC ADHESIVES) ที่มียางนิโอพรีน (NEOPRENE BASED) หรือสารกลุ่มไวนิล (VINYL RESIN BASED) เป็นตัวประสาน <p>พระราชบัญญัติ โรงรับจำนำ พ.ศ. 2505 มาตรา 18 ห้ามมิให้ผู้รับจำนำกระทำการ ดังต่อไปนี้</p> <p>๑</p> <p>(2) รับจำนำสิ่งของจากภิกษุ สามเณร หรือ เด็กอายุต่ำกว่าสิบห้าปี</p> <p>๑ล๑</p> <p>หมายเหตุ ในมาตรา 41 ตามพระราชบัญญัติโรงรับ จำนำ พ.ศ. 2505 สรุปสาระสำคัญได้ว่า ถ้าผู้รับจำนำ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 18 ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน สองพันบาท</p>
ข้อ 1 (8) คำว่า "สถานบริการ"	<p>พระราชบัญญัติ สถานบริการ พ.ศ. 2509 มาตรา 3</p>

คำ/ข้อความ (ในกฎกระทรวงฉบับที่ 1)	บทนิยาม/กฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
<p>ข้อ 1 (13) คำว่า "วัดถูระเบิด"</p>	<p>"สถานบริการ" หมายความว่า สถานที่ที่สร้างขึ้นเพื่อให้บริการโดยหวังประโยชน์ในการค้า ดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> (1) สถานเต็นท์ ร้าง หรือโรงเจิง ประเภทที่มีและประเภทที่ไม่มีหญิงพาร์ตเนอร์บริการ (2) สถานที่ที่มีอาหาร สุรา น้ำชา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่น จำหน่าย และบริการโดยมีหญิงบำเรอสำหรับบรรณนิมิตลูกค้า หรือโดยมีที่สำหรับพักผ่อนหลับนอน หรือมีบริการนวดให้แก่ลูกค้า (3) สถานอาบน้ำ นวด หรืออบตัว ซึ่งมีผู้บริการให้แก่ลูกค้า (4) สถานที่ที่มีอาหาร สุรา น้ำชาหรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่าย โดยจัดให้มีดนตรีหรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิง <p>พระราชบัญญัติ อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัดถูระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2409 มาตรา 4 (3)</p> <p>"วัดถูระเบิด" คือวัดถูที่สามารถส่งกำลังตันอย่างแรง ต่อสิ่งห้อมล้อมโดยฉับพลัน ในเมื่อระเบิดขึ้น โดยมีสิ่งเหมาะสมทำให้เกิดกำลังคน หรือโดยการสลายตัวของวัดถูระเบิดนั้นทำให้มีแรงทำลายหรือแรงประหาร</p>

คำ/ข้อความ (ในกฎกระทรวงฉบับที่ 1)	บทนิยาม/กฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
ข้อ 1 (13) คำว่า "อาวุธ"	<p>กับหมายความรวมถึง เชื้อประทุต่าง ๆ หรือวัตถุอื่นใดอันมีสภาพคล้ายคลึงกันซึ่งใช้หรือทำขึ้นเพื่อทำให้เกิดการระเบิด ซึ่งรัฐมนตรีจะได้ประกาศระบุไว้ในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>- วัตถุระเบิดมีหลายชนิด เช่น ระเบิดขวด ระเบิดพลาสติก ระเบิดบิงปอง หรือระเบิดที่ใช้ในราชการสงคราม เป็นต้น</p> <p>ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 1 (5) บัญญัติว่า "อาวุธ" หมายความรวมถึงสิ่งซึ่งไม่เป็นอาวุธโดยสภาพ แต่ซึ่งได้ใช้หรือเจตนาจะใช้ประทุร้ายร่างกายถึงอันตรายสาหัส อย่างอาวุธ"</p> <p>เพราะฉะนั้น อาวุธ ตามประมวลกฎหมายอาญาจึงมี 2 อย่าง คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. อาวุธโดยสภาพ คือสิ่งที่ทำไว้สำหรับทำร้ายบุคคล เป็นอาวุธโดยสภาพในตัวของมันเอง เช่น ปืน หอก ดาบ เป็นต้น 2. สิ่งซึ่งไม่เป็นอาวุธโดยสภาพ เช่น ไม้คาน หามน้ำ ท่อนเหล็กจัดยางรถยนต์ แต่ต้องเข้าลักษณะประการใดประการหนึ่ง ดังนี้ <ol style="list-style-type: none"> (ก) ได้ใช้ประทุร้ายร่างกายถึง

คำ/ข้อความ (ในกฎกระทรวงฉบับที่ 1)	บทนิยาม/กฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
	<p>อันตรายสาหัสอย่างอาวุธ คือได้ใช้ทำร้ายร่างกายบุคคลอื่นได้รับอันตรายสาหัส</p> <p>(๗) ได้เจตนาจะใช้ประทุษร้ายร่างกายถึงอันตรายสาหัสอย่างอาวุธ แม้จะยังไม่ทันใช้อาวุธ ตัวอย่างเช่น ชลจะไปวิวาทกับพม แต่ชลไม่มีอาวุธ จึงเอามีดหั่นสุกรไปด้วย ถ้าชลเดินทางสาธารณะ และถูกจับเสียก่อน ชลมีความผิดตามมาตรา 371 ประมวลกฎหมายอาญา ฐานพกพาอาวุธเข้าไปในทางสาธารณะ เพราะมีดหั่นสุกรแม้ว่าจะไม่ใช้อาวุธโดยสภาพ เป็นเพียงเครื่องมือของผู้ขายเนื้อสุกรที่ดี แต่ชลก็ได้มีเจตนาที่จะใช้ประทุษร้ายร่างกายถึงอันตรายสาหัสอย่างอาวุธ</p>

การพนัน

เนื่องด้วยข้อ 1(5), (8) ของกฎกระทรวงฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2515) ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 132 ลงวันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2515 ความประหลาดดังนี้ถือว่าไม่เหมาะสมแก่สภาพของนักเรียนและนักศึกษา ตามความในข้อ 4 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 132 คือ

"(5) เล่นการพนันซึ่งต้องห้ามตามกฎหมายการพนัน"

"(8) ...เข้าไปในสภาพการพนันในระหว่างเวลาที่มีการเล่นการพนันวันแต่จะเป็นผู้อาศัยอยู่ หรือเยี่ยมญาติในสถานทีนั้น"

กฎหมายการพนัน คือ พระราชบัญญัติการพนัน พ.ศ. 2478 การพนัน ตามบัญชี ก. และบัญชี ข. ท้ายพระราชบัญญัติการพนันมีดังนี้

บัญชี ก.

1. หวย ก.ข.
2. โป่น
3. โปกำ
4. ถั่ว
5. แปะแก้ว
6. จับยี่กี
7. ต่อแต้ม
8. เบี้ยโบก หรือคู๋ หรืออีโจ้ง
9. ไพ่สามใบ
10. ไม้สามอัน
11. ช้างงา หรือมืออก

12. ไม้ดำ ไม้แดง หรือปลาดำปลาแดง หรืออีต่าอีแดง
13. อีโปงครอบ
14. กำตัด
15. ไม้หมุน หรือล้อหมุนทุก ๆ อย่าง
16. หัวโตหรือทายภาพ
17. การเล่นซึ่งมีการทรมานสัตว์ เช่น เอามีดหรือหนามผูก หรือวางยาเบื่อมาให้สัตว์
ชนหรือต่อสู้กัน หรือสูมไพนหลังเต่าให้วิ่งแข่งขัน หรือการเล่นอื่น ๆ ซึ่งเป็น
การทรมานสัตว์อันมีลักษณะคล้ายกับที่ว่ามานี้
18. บิลเลียดรู ตีผี
19. โยนจิม
20. สี่เหลงลัก
21. ขลุกลึก
22. น้ำเต้าทุก ๆ อย่าง
23. ไฮโลว์
24. อักออย
25. ปั้นแปะ
26. อีโปงชด
27. บาการา
(เพิ่มขึ้นโดยข้อ 2 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 17 (พ.ศ. 2503)
28. สลือทแมจัน
(เพิ่มขึ้นโดยข้อ 1 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 18 (พ.ศ. 2504)

บัญชี ข.

1. การเล่นต่าง ๆ ซึ่งให้สัตว์ต่อสู้หรือแข่งขัน เช่น ชนโค ชนไก่ แข่งม้า ฯลฯ
นอกจากที่กล่าวไว้ในหมายเลข 17 แห่งบัญชี ก.

2. วึ่งวักน
 3. ชกมวย มวยปล้า
 4. แข่งเรือพุง แข่งเรือล้อ
 5. ชีรูป
 6. โยนห่วง
 7. โยนสตางค์หรือวัตถุใด ๆ ลงในภาชนะต่าง ๆ
 8. ตกเบ็ด
 9. จับสลากโดยวิธีใด ๆ
 10. ยิงเป้า
 11. ปาหน้าคน ปาสัตว์ หรือสิ่งใด ๆ
 12. เต้าข้ามแดน
 13. หมากแกว
 14. หมากหัวแดง
 15. บิงโก
 16. สลากกินแบ่ง สลากกินรวบ หรือการเล่นอย่างใดที่เสี่ยงโชคให้เงินหรือประโยชน์
อย่างอื่นแก่ผู้เล่นคนใดคนหนึ่ง
 17. โตตโตไลเซเตอร์ สำหรับการเล่นอย่างใดอย่างหนึ่ง
-

ภาคผนวก

การตรวจค้นตัวบุคคล

ในการตรวจค้นตัวบุคคลทั้งในระ เียบยกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยสารวัตรนักเรียน และนักศึกษา พ.ศ. 2515 และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ได้บัญญัติถึงการตรวจค้นตัวบุคคลไว้ในลักษณะที่คล้ายคลึงกัน ดังนี้

ระ เียบยว่าด้วยสารวัตรนักเรียนและนักศึกษา

ข้อ 8 "หากนักเรียนและนักศึกษามีกริยาส่อพิรุณ เป็นที่น่าสงสัยว่าจะมีวัตถุระเบิดกีด หรือมีอาวุธติดตัวหรือซ่อนเร้นไว้ เพื่อใช้ในการประทุษร้ายกีดหรือมีวัตถุที่ต้องห้ามตามกฎหมายไว้ในครอบครองให้สารวัตรนักเรียนและนักศึกษามีอำนาจดำเนินการตรวจค้นแลยึดสิ่ง เหล่านี้ได้ และนำนักเรียนและนักศึกษานั้นเพื่อดำ เนินการตามกฎหมายหรือระ เียบยต่อไป"

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา 93 "ห้ามมิให้ทำการค้นหาคูคณใดในที่สาธารณะสถาน เว้นแต่พนักงานฝ่าย ปกครองหรือตำรวจเป็นผู้ค้น ในเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าบุคคลนั้นมีสิ่งของในความครอบครอง เพื่อจะใช้ในการกระทำความผิด หรือซึ่งได้มาโดยการกระทำความผิดหรือซึ่งมิไว้เป็นความผิด"

ในการค้น เจ้าหน้าที่สารวัตรนักเรียนและนักศึกษาจะต้องใช้ความระมัดระวังหรือ พยายามไม่ให้เกิดความเสียหายหรือกระจัดกระจาย ซึ่งสามารถนำมาตรา 99 แห่งประมวล กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาปรับใช้หรือเทียบเคียงได้ ดังนี้

มาตรา 99 "ในการค้นนั้น เจ้าพนักงานต้องพยายามมิให้มี การเสียหายและกระจัด กระจายเท่าที่จะทำได้"

นอกจากนั้น เจ้าพนักงานผู้ตรวจค้นจะต้องแสดงความบริสุทธิ์ใจในการตรวจค้นด้วย ดังจะเห็นได้จากบทบัญญัติในมาตรา 102 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (โดยการ เทียบเคียง) ดังนี้

มาตรา 102 "...ก่อนลงมือค้นให้เจ้าพนักงานผู้ค้นแสดงความบริสุทธิ์เสียก่อน..."

หากเจ้าพนักงานผู้ตรวจค้นมิได้ปฏิบัติกรให้ เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าว ข้างต้นแล้ว ก็ย่อมไม่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย

ความคิดเกี่ยวกับอาวุธปืน

มีและใช้อาวุธปืนโดยไม่ได้รับอนุญาต ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 1 ปี ถึง 10 ปี และปรับตั้งแต่ 2,000 บาท ถึง 20,000 บาท

พกอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับอนุญาตให้พก เว้นแต่กรณีมีเหตุจำเป็นเร่งด่วน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 5 ปี หรือปรับไม่เกิน 10,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดพกอาวุธปืนโดยเปิดเผย หรือพกไปในที่ชุมชนที่ได้จัดให้มีขึ้นเพื่อมัสการ การรื่นเริง การมหรสพ หรือการอื่นใด ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 6 เดือน ถึง 5 ปี และปรับตั้งแต่ 1,000 บาท ถึง 10,000 บาท แม้ว่าผู้นั้นจะได้รับอนุญาตพกพาอาวุธปืน หรือกรณีจำเป็นเร่งด่วนก็ตาม

ใช้กำลังประทุษร้าย

หมายความว่า ทำการประทุษร้ายแก่กายหรือจิตใจของบุคคลไม่ว่าจะทำด้วยใช้ร่างกาย ภาพ หรือด้วยวิธีอื่นใด และให้หมายความรวมถึงการกระทำใด ๆ ซึ่งเป็นเหตุให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดอยู่ในการที่ไม่สามารถขัดขืนได้ ไม่ว่าจะโดยใช้ยาทำให้มีเมาสะกดจิต หรือใช้วิธีอื่นใดอันคล้ายคลึงกัน (มาตรา 1(6))

การใช้กำลังประทุษร้ายมีความหมาย 2 ประการ คือ

(1) การประทุษร้ายโดยตรง ซึ่งอาจทำได้ 2 ประการ คือ

1.1 ประทุษร้ายด้วยการใช้อำนาจทางกาย หรือกำลังกายนั้นอย่างหนึ่ง

1.2 กระทำด้วยวิธีการอื่นอีกอย่างหนึ่ง เช่น ใช้สายไฟฟ้าซึ่งมีกระแสไฟเดิน

ซึ่งถูกประทุษร้ายมิได้ 2 ประการ คือ ประทุษร้ายต่อร่างกาย และประทุษร้ายต่อจิตใจ

(2) การกระทำอย่างอื่น เช่น ใช้ยาเพื่อทำให้เมาหรือตาย หรือฉีดยาให้สลบ แล้ว

ข่มขืนกระทำชำเรา เป็นต้น

การใช้กำลังประทุษร้ายจะต้องกระทำต่อร่างกายหรือจิตใจไม่ใช่กระทำต่อเสรีภาพหรือ
กระทำต่อทรัพย์สิน

ฎีกา 867/2502 และ เชื่อกจากมือเด็กที่เลี้ยงกระบือ การแกะ เชือกถือเป็นการใช้กำลัง
ประทุษร้ายแล้ว

กฎหมายให้ความคุ้มครอง

เนื่องจากงานสารวัตกรนักเรียนและนักศึกษา เป็นงานที่มีลักษณะเสี่ยงภัยจากการถูกทำละเมิดหรือถูกทำร้ายหรืออาจถูกดูหมิ่นหรืออาจถูกต่อสู้อาจขัดขวางจากนักเรียนหรือนักศึกษาหรือจากบุคคลภายนอกได้

ในเรื่องต่าง ๆ ดังกล่าวนี้ ได้มีบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายอาญาได้บัญญัติให้ความคุ้มครองต่อเจ้าหน้าที่ สารวัตกรนักเรียนและนักศึกษารวมถึงประชาชนโดยทั่วไปด้วย โดยเฉพาะในส่วนของสารวัตกรนักเรียนและนักศึกษาแล้ว หากได้กระทำการตามหน้าที่หรือเพราะเหตุได้กระทำการตามหน้าที่ หากการกระทำนั้นที่อยู่ภายใต้กรอบของอำนาจหน้าที่ของกฎหมาย กฎหมายย่อมให้ความคุ้มครองและให้ความคุ้มครองในฐานะที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาอีกด้วย (ตามความตอนท้าย ข้อ 3 ของคณะปฏิวัติฉบับที่ 132)

ป้องกัน

มาตรา 68 ผู้ใดจำต้องกระทำการใดเพื่อป้องกันสิทธิของตนหรือของผู้อื่น ให้พ้นภัยอันตราย ซึ่งเกิดจากการประทุษร้ายอันละเมิดต่อกฎหมายและเป็นภัยอันตรายที่ใกล้จะถึง ถ้าได้กระทำพอสมควรแก่เหตุ การกระทำนั้นเป็นการป้องกันโดยชอบด้วยกฎหมาย ผู้นั้นไม่มีความผิด

คำว่า "ภัยอันตราย" หมายความว่าถึงภัยที่เป็นความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย เสรีภาพ ชื่อเสียง ทรัพย์สิน

คำพิพากษา เกี่ยวกับการป้องกัน

ฎีกาที่ 668/2489 หน้า 509

พลตำรวจมีหน้าที่ห้ามปรามคนที่ด่าทำทนายอาสาवाद ถ้าผู้นั้นไม่เชื่อฟังก็มีอำนาจจับกุมได้ จับกุมจำเลยจึงแทงตาย ดังนั้น ต้องมีมาตรฐานว่าเจ้าพนักงานซึ่งกระทำการตามหน้าที่จะอ้างว่ากระทำเพื่อป้องกันโดยชอบด้วยกฎหมายไม่ได้

กระทำด้วยความจำเป็น

มาตรา 67 ผู้ใดกระทำความผิดด้วยความจำเป็น

(1) เพราะอยู่ในที่บังคับ หรือภายใต้อำนาจซึ่งไม่สามารถหลีกเลี่ยงหรือขัดขืนได้
หรือ

(2) เพราะเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นพ้นจากอันตรายที่ใกล้จะถึงและไม่สามารถ
หลีกเลี่ยงให้พ้นโดยวิธีอื่นใดได้ เมื่ออันตรายนั้นตนมิได้ก่อให้เกิดขึ้นเพราะความผิดของตน
ถ้าการกระทำนั้นไม่เป็นการเกินสมควรแก่เหตุแล้ว ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ

ภาคผนวก ง

ข่าว บทความ

มหาวิทยาลัยพระนคร

การปฏิรูประบบศาลเยาวชนและครอบครัว

บทนำ

หนึ่งในบทบาทที่สำคัญของรัฐประชาธิปไตยก็คือการดูแลเด็กและเยาวชนให้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพและประสบความสำเร็จในชีวิต ในประเทศไทยก็ได้กำหนดให้ครอบครัวเป็นผู้มีหน้าที่ตั้งแต่เริ่มต้นในการเลี้ยงดูเด็กและเยาวชน เมื่อครอบครัวประสบความล้มเหลวไม่สามารถดูแลเด็กและเยาวชนให้มีความประพฤติเป็นที่ยอมรับของสังคม สังคมก็ต้องเข้าไปแทรกแซงครอบครัวตามภาวะที่มีอยู่ดังกล่าวข้างต้น กล่าวคือสังคมจะเข้าไปหลังจากที่ครอบครัวประสบความล้มเหลวในภาระหน้าที่ที่ได้รับโดยจะถูกบังคับให้ต้องดำเนินการตามกรอบที่กฎหมายวางไว้

ระบบยุติธรรมของไทย เล็งเห็นถึงความสำคัญที่จะต้องรับผิดชอบต่อครอบครัวที่กระทำผิดหน้าที่หรือบกพร่องกล่าวคือ มีกฎหมายหลายฉบับที่เปิดช่องให้สังคมเข้ามารับผิดชอบต่อครอบครัวที่บกพร่องไม่สามารถควบคุมดูแลพฤติกรรมของเด็กกระทำผิดได้ รวมถึงครอบครัวที่กระทำทารุณกรรมต่อเด็กและเยาวชน ตลอดจนปฏิเสธไม่ให้การศึกษาแก่เด็กและเยาวชน เป็นต้น

กำเนิดศาลเยาวชนและครอบครัว : สืบสืบแห่งความหลัง

องค์กรที่มีอำนาจสูงสุดในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวก็คือ "ศาลเยาวชนและครอบครัว" การปฏิรูปในเบื้องต้น ศาลเยาวชนและครอบครัวดำเนินการทั้งในด้านสังคมและกฎหมายเพื่อรับใช้ผลประโยชน์ของสาธารณะ เกี่ยวกับเด็กและครอบครัว

ศาลเยาวชนและครอบครัวในประเทศไทยก่อตั้งขึ้นตั้งแต่ปี 2494 เรียกชื่อว่า "ศาลคดีเด็กและเยาวชน" โดยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เสด็จพระราชดำเนินทรงเปิดอาคารที่ทำการศาลคดีเด็กเยาวชนกลาง และสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง เมื่อวันที่ 28 มกราคม 2495 โดยถือว่าเป็นศาลชั้นอุทธรณ์แยกออกจากศาลธรรมดา จัดว่าเป็นสถาบันในด้านมนุษยธรรม ซึ่งตั้งใจที่จะฟื้นฟูเด็กและเยาวชนกระทำผิดและปกป้องเด็กและเยาวชนไปด้วยในตัว เป็นส่วนหนึ่ง

ที่นำมาจากแนวความคิดที่ว่า เด็กและเยาวชนมีความแตกต่างจากผู้ใหญ่ และควรได้รับการบำบัด
แก้ไขในรูปแบบการควบคุมสังคมสมัยใหม่ที่ใช้เฉพาะในด้านของเด็กและเยาวชน ซึ่งพระบาท-
สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มีพระราชดำรัส เมื่อ 44 ปีที่แล้วว่า "ข้าพเจ้าตระหนักดีว่างานนี้เป็นงาน
ใหญ่ งานใหม่และงานยุ่งยาก เพราะไม่ใช่เป็นเรื่องของการศาลเท่านั้น แต่หากมีความสัมพันธ์
กับปัญหาการศึกษาปัญหาทาง เศรษฐกิจและปัญหา เกี่ยวกับสวัสดิภาพของประชาชน"

เช่นเดียวกับประเทศอื่น ๆ ประเทศไทยเล็งเห็นความจำเป็นของสถาบันครอบครัว
นอกเหนือจากที่บัญญัติไว้ในกฎหมายแล้ว ครอบครัวยังขาดการปกป้องดูแล และยังถูกแทรกแซง
จากอิทธิพลภายนอกหลายประการ จึงมีข้อเสนอให้หน่วยงานเข้าไปรับผิดชอบโดยตรงในการแก้ไข
ปัญหาของครอบครัว เพื่อพิทักษ์และคุ้มครองสวัสดิภาพของครอบครัว เช่นเดียวกันสวัสดิภาพของ
เด็กและเยาวชน แต่ศาลธรรมดาซึ่งเคยพิจารณาครอบครัวนั้น ไม่มีวิธีพิจารณาความแบบพิเศษซึ่ง
คอยช่วยเหลือ หรือคุ้มครองการอยู่ร่วมกันของกลุ่มสมรสและบุตร นอกจากมีศาลคดีเด็กและเยาวชน
ซึ่งก่อตั้งมาแต่เดิมก็มีบทบาทหน้าที่อันจำกัดในการคุ้มครองผลประโยชน์ของเด็กและเยาวชนในคดี
แพ่ง อีกทั้งในคดีอาญาที่เด็กกระทำผิด การช่วยเหลือสงเคราะห์ก็ยังไม่ครอบคลุมถึงปัญหา
ครอบครัวที่เด็กเผชิญอยู่ เป็นการสมควรที่จะต้องปรับปรุงเพิ่มเติมงานแก้ไขปัญหาคู่ครอบครัว และ
ปัญหาเด็กกระทำผิดในศาลชำนาญพิเศษนี้ด้วย ศาลเยาวชนและครอบครัวจึงจัดตั้งขึ้นในปี 2534
แทนที่ศาลคดีเด็กและเยาวชน

วิธีพิจารณาตามระบบศาลเยาวชนและครอบครัวปัจจุบัน

บุคคลที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดทางอาญา และนำตัวขึ้นศาลเยาวชนและครอบครัวจะต้อง
เป็นเด็กและเยาวชนซึ่งอายุกว่า 7 ปี แต่ไม่เกิน 18 ปี ในขณะที่กระทำผิด เมื่อจับกุมแล้วจะต้อง
นำตัวส่งผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ซึ่งเป็นหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นควบคู่ไป
กับศาลเยาวชนและครอบครัวทุกแห่ง โดยมีชักช้า

พนักงานสอบสวนจะต้องสอบถามปากคำเด็กและเยาวชนให้เสร็จภายใน 24 ชั่วโมง
หลังจากนั้นจะต้องนำตัวมายังสถานพินิจฯ ซึ่งผู้อำนวยการจะทำหน้าที่ดูแลเด็กและเยาวชนนั้น หรือ

ดำเนินการปล่อยชั่วคราว โดยส่งตัวให้แก่บิดามารดา หรือผู้ปกครองโดยตรงหรือให้ประกันตัว โดยมีหลักประกันหรือประกันด้วยบุคคลก็ได้

เมื่อมีการจับกุมตัว พนักงานสอบสวนจะดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานส่งให้พนักงานอัยการฟ้องร้องต่อศาลต่อไป ภายในเวลา 30 วัน ระหว่างระยะเวลาดังกล่าวผู้อำนวยการสถานพินิจฯ จะกำหนดให้พนักงานคุมประพฤติ หรือผู้ช่วยพนักงานคุมประพฤติ เป็นผู้จัดทำรายงานข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับอายุ ความประพฤติ สถิติปัญญา สุขภาพกาย สุขภาพจิต และสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับตัว เด็กและ เยาวชน เพื่อเสนอต่อศาล

พนักงานอัยการหรือผู้เสียหายมีอำนาจฟ้องร้องคดีต่อศาล แต่ในกรณีผู้เสียหายฟ้องคดีเองนั้น ต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้อำนวยการสถานพินิจฯ ด้วย เมื่อมีการฟ้องคดีอาญาต่อเด็กและเยาวชนชั่วคราวได้ หากไม่มีการปล่อยชั่วคราว เด็กและเยาวชนก็จะได้รับการดูแลในสถานแรกรับของสถานพินิจฯ ในระหว่างการดำเนินคดี

เมื่อศาลประทับฟ้องไว้พิจารณาแล้ว ศาลจะแจ้งให้ผู้อำนวยการสถานพินิจฯ บิดามารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลที่เด็กและเยาวชนอาศัยอยู่ด้วยให้ทราบถึงวันนัดพิจารณาโดยไม่ชักช้า การพิจารณาจะไม่กระทำในห้องซึ่งพิจารณาคดีอาญาของศาลผู้ใหญ่ และไม่เปิดเผยต่อสาธารณชน นอกจากนี้จำเลยสามารถมีที่ปรึกษาทนายความซึ่งทำหน้าที่เช่นเดียวกับทนายความได้อีกด้วย

ศาลเยาวชนและครอบครัวจะพิพากษาคดีหลังจากที่ได้รับรายงานข้อเท็จจริงและความเห็นจากสถานพินิจฯ เรียบร้อยแล้ว ในกรณีที่พบว่าเด็กและเยาวชนกระทำความผิด ศาลอาจพิพากษาดังต่อไปนี้

1. ส่งตัวเด็กและเยาวชนให้แก่บิดามารดา โดยว่ากล่าวตักเตือนมิให้ก่อเหตุร้าย หรือทำสัญญาว่าจะไม่ก่อเหตุร้ายขึ้นอีก
2. คุมประพฤติเด็กและเยาวชนไว้ โดยให้มารายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติ เพื่อให้คำแนะนำหรือช่วยเหลือในด้านความประพฤติ และการทำงานอาชีพ โดยการสนับสนุนของอาสาสมัครคุมประพฤติ ผู้พิพากษาสมทบและกรรมการสงเคราะห์ของศาลเยาวชนและครอบครัว
3. รอการลงโทษ หรือรอการกำหนดโทษ โดยให้คุมประพฤติไว้ด้วยเงื่อนไขอื่น ๆ เช่น ให้ทำงานสาธารณประโยชน์
4. ส่งตัวไปฝึกอบรมในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหรือสถานอื่นที่เหมาะสม

การพัฒนาระบบความยุติธรรมที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน

การพัฒนาระบบความยุติธรรมที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนสมัยใหม่แสดงถึงหลักการที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชน ซึ่งมีความสำคัญนอกเหนือจากแนวความคิดเดิมที่กล่าวมาแล้ว ในระบบความยุติธรรม ทางอาญาของผู้ใหญ่ที่กระทำผิด หลักประกันตามหลักสิทธิมนุษยชนนานาชาติ อาจจะมีอยู่มากหรือน้อยขึ้นอยู่กับการปฏิบัติ อย่างเอบที่สุดรูปแบบของความยุติธรรมที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนจะต้องมีหลักประกันขั้นต่ำเท่าเทียมกับของผู้ใหญ่ดังที่ปรากฏอยู่ในแบบดั้งเดิมของระบบยุติธรรม ขณะเดียวกันศาลเยาวชนและครอบครัวก็ต้องใช้รูปแบบของสังคมสงเคราะห์ หรือใช้ทางเลือกอันหลายหลากแทนกระบวนการลงโทษในทางอาญา รวมทั้งการใช้กฎเกณฑ์หรือข้อปฏิบัติอย่างใหม่เป็นทางการ และนำเอาวิธีการนอกจากกระบวนการทางศาลมาสนับสนุนเพิ่มเติม กระบวนการพิจารณาคดีผู้ใหญ่กระทำผิด วิธีการดังกล่าวประกอบด้วยหลักประกันอันสำคัญในด้านสิทธิมนุษยชนจากกฎแห่งกรุงปักกิ่ง, ข้อเสนอแนะแห่งกรุงริยาด, กฎของสหประชาชาติอันว่าด้วยการคุ้มครองเด็กและเยาวชนที่ถูกลิดรอนเสรีภาพ และอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก

บทบาทของศาลเยาวชนและครอบครัวที่สำคัญก็คือการบำบัดและฟื้นฟูเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดอันเป็นประโยชน์แก่เด็กและเยาวชนและใช้วิธีการแก้ไขเป็นรายบุคคล ยิ่งกว่ารูปแบบของความยุติธรรมตามปกติธรรมดา แนวความคิดของการแก้ไขฟื้นฟูเป็นรายบุคคลนี้เป็นเจตนารมณ์ในทางกฎหมายของระบบการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีเด็กและเยาวชน ซึ่งศาลและสถานพินิจจำเป็นจะต้องปรับใช้ให้ถูกต้องกับความต้องการเฉพาะบุคคลที่ไม่เหมือนกัน ด้วยจุดมุ่งหมายที่จะ

1. ฟื้นฟูร่างกายและจิตใจของเด็กและเยาวชน
2. ทำให้ครอบครัวกลับมาอยู่ร่วมกันอย่าง เป็นปกติสุข
3. คุ้มครองความปลอดภัยของสาธารณชน

ศาลเยาวชนและครอบครัวเป็นส่วนหนึ่งของระบบความยุติธรรมที่ประกอบไปด้วยองค์กรอื่นเช่น ตำรวจ, พนักงานอัยการ, สถาบันการศึกษา และองค์กรที่อยู่ในชุมชน ระบบศาลมีความรับผิดชอบอย่างอื่นต่อพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดนอกเหนือจากกระบวนการอย่างเป็นทางการในศาลซึ่งมีอยู่อย่างจำกัดในช่วงระยะเวลาอันสั้น มีอยู่เสมอที่ศาลใช้วิธีการตกเดือน

และปล่อยตัวไป ภายหลังจากที่พิจารณาแล้วเห็นว่าควรให้โอกาสแก่เด็กและครอบครัวในการแก้ไขพฤติกรรม ดังนั้นสถานพินิจฯ จึงควรพิจารณาดำเนินการในวันที่เกี่ยวกับโครงการนำเด็กและเยาวชนออกจากระบบศาลหรือควรเสนอความเห็นส่งไม่ฟ้องต่อพนักงานอัยการ หรือควรเสนอต่อศาลให้ปล่อยตัวไป หากเด็กและเยาวชนปฏิบัติตามโปรแกรมบริการชุมชน หรือเข้ารับการปรึกษาแนะนำโดยนักจิตวิทยาครบถ้วนตามที่สถานพินิจฯ กำหนดให้ปฏิบัติ พนักงานคุมประพฤติ, ผู้ช่วยพนักงานคุมประพฤติ, อาสาสมัครคุมประพฤติ และสถานฝึกและอบรมควรให้ความช่วยเหลือในการแก้ไขฟื้นฟูเด็กและ เยาวชนหาก เด็กและ เยาวชนรวมทั้งผู้ปกครองยินยอมที่จะ เปลี่ยนแปลงแก้ไขพฤติกรรม

นอกจากนี้ในการพัฒนาระบบความยุติธรรมที่เกี่ยวข้องแก่เด็กและเยาวชน ศาลและสถานพินิจควรมีบทบาทในด้านการเป็นหน่วยงานกลางในการให้บริการรับและส่งต่อเด็กและเยาวชนระหว่างครอบครัวและองค์กรสังเคราะห์ต่าง ๆ เด็กและเยาวชนจะได้รับการดูแลปกป้องจากหน่วยงานบริการทางสังคมและให้ที่พักพิงภายหลังจากที่มีการแยกออกจากครอบครัวที่มีปัญหา

ศาลต้องรับผิดชอบต่อหน้าที่ดังกล่าวด้วยวิธีหลายรูปแบบ สถานแรกรับความปรับปรุงบทบาทที่จะให้บริการในด้านการจำแนกเด็กและเยาวชน เพื่อกำหนดวิธีการบำบัดแก้ไขที่ถูกต้องแก่เด็กและ เยาวชน สถานแรกรับมิใช่เพียงแต่เป็นสถานที่ซึ่งแยกตัวเด็กและ เยาวชนออกจากครอบครัวแล้วนำมาเลี้ยงดูเพียงอย่างเดียว แต่จะต้องเป็นหน่วยให้บริการทางสังคมในทางที่ถูกต้องและเหมาะสม

บทบาทของศาล เยาวชนและครอบครัวนั้นว่ามีความสำคัญยิ่งขึ้นต่อเด็กและเยาวชนรวมทั้งครอบครัวของประเทศไทยในอนาคตข้างหน้า

(จากบทความ หนังสือพิมพ์ มติชนรายสัปดาห์ วันพุธที่ 31 มกราคม 2539)

เด็กก่ออาชญากรรม 5 พันคดี ศาลชี้เหตุครอบครัวแตกแยก

แลสังคมไฮโซๆ คบชู้เป็นแพ้นั้นสมัย เลิกกันง่าย สถิติศาลเยาวชนเหย้าสูงเพิ่มปีละ 20 % ผู้ชายเป็นเหตุจนผู้หญิงหนีไปแต่งงานกับคนต่างชาติ ผู้พิพากษาแนะชุมชนควรมีหน่วยแนะนำชีวิตคู่ทั้งก่อน - หลังแต่ง ชี้สังคมกรรมกร ก่อคดีอาญาชู้สาวยิ่งกันตายเหียบ

เมื่อวันที่ 5 มกราคม นายวิชา มหาคุณ รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง ให้สัมภาษณ์กรณีเหตุการณ์หญิงไทยมีสัมพันธ์กับบุรุษอื่นจนสามีมากจนกว่า ผู้ชายมีส่วนอย่างมากต่อปัญหาครอบครัว ซึ่งระยะหลังความรุนแรงของปัญหาครอบครัวทวีขึ้น การที่ผู้ชายโกรธ โมโห ทำร้ายร่างกายผู้หญิง บีบคั้น ไม่ให้เกียรติ ใจว่าจาพรูสาวท ไม่ให้ความรักความสนใจ ตีมีสุรา ตีดยาเสพติด จนผู้หญิงรู้สึกไม่เป็นที่พึ่ง จึงไปแสวงหาชีวิตที่ดีกว่านั้น หากทำในทำนองชู้สาวถือเป็นการประชดประชันก็ไม่ดีไม่ถูกต้อง ถ้าคิดว่าผู้ชายทำร้ายตัวเอง ทางที่ดีควรหย่าร้างกัน เป็นทางออกทางหนึ่ง แต่หมายถึงว่าต้องทนกันไม่ได้จริง ๆ และจะทนไปทำไม

นายวิชา กล่าวว่า ปี 2538 มีคดีฟ้องหย่าทั่วประเทศประมาณ 1,500 คดี ยังไม่นับคดีที่ไม่ได้ฟ้องร้องอีกมาก สถิตินี้สูงขึ้นปีละ 10 - 20 % เกิดเฉพาะในกรุงเทพฯ 600 คดี คู่สามีภรรยาที่ฟ้องร้องกันมีฐานะปานกลางขึ้นไป ปัญหาส่วนใหญ่เกิดจากผู้ชาย 80 % สาเหตุทอดทิ้งภรรยา ใช้ความรุนแรงทำร้ายร่างกายไม่หาเลี้ยงภรรยา ไม่มีภรรยาใหม่ มีเพียง 5 - 6% ที่ชายฟ้องร้องหญิง ปัจจุบันคู่สามีภรรยาที่เกิดปัญหา 80 % มีบุตรด้วยกันศาลจะใช้วิธีไกล่เกลี่ยก่อน ไม่เช่นนั้นถ้าสู้คดีความยืดเยื้อ ย่อมมีผลกระทบต่อเด็ก - เยาวชน โดยศาลจะสืบหาข้อเท็จจริง และให้พยานมาทูลครั้งเพื่อตกลงกัน หากบุตรสามารถตัดสินใจได้ ศาลจะให้เลือกว่าจะอยู่กับใคร

"เป็นเรื่องแปลก คู่มีลูกด้วยกัน แต่ไม่ได้จดทะเบียนสมรสกัน แม้ตกลงแยกกันอยู่ด้วยดี แต่ฝ่ายหญิงจะขอให้ศาลเป็นผู้ชี้ข้อกฎหมายให้ชัดเจน จากการสอบถามพบว่า หญิงที่มีบุตรและขอรับรองว่าบุตรนั้นเป็นลูกตนจริง เพราะต้องการแต่งงานไปอยู่ต่างประเทศและนำลูกไปด้วย ต้องการใช้เป็นหลักฐานในการทำพาสปอร์ตและวีซ่ามีมากขึ้นจนผิดปกติ และยังมีกรณีที่แต่งงานกับชาวต่างประเทศต้องการเอกสารยืนยันว่าหญิงและบุตรเป็นแม่ลูกกันจริง" นายวิชากล่าว

รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลางกล่าวอีกว่า สังคมไทยมีข้อบกพร่อง

จุดหนึ่ง ที่รัฐน่าจะมีสถานที่ให้คำปรึกษากับคู่สามีภรรยาในชีวิตสมรส ซึ่งบ้านเรามีน้อยมาก ในต่างประเทศเขาให้ความสำคัญอย่างมากต่อหน่วยแนะนำ ให้คำปรึกษาสามีภรรยาที่มีปัญหา รวมถึงคู่ที่ไม่ได้แต่งงาน ทำให้สามีภรรยาว่ามีข้อบกพร่อง หรือไม่ลงรอยกันจะแก้ปัญหามาอย่างไร ครอบครัวไทยมักเก็บเรื่องตัวเองไว้ไม่บอกใคร แม้แต่ญาติพี่น้องก็ไม่พูด รัฐจึงควรมีหน่วยงานที่ไว้วางใจได้กระจายไปทุกชุมชนเพื่อช่วยเหลือประชาชนแก้ปัญหาค่าความขัดแย้งในครอบครัว ต้องเชื่อใจได้ ถือเป็นเรื่องจำเป็นและละเอียดอ่อน ที่ประเทศญี่ปุ่นยังมีบ้านพักชั่วคราวให้กับสามีหรือภรรยาที่ออกจากบ้านแล้วไม่รู้จะไปไหน มีนักจิตวิทยาคอยให้คำแนะนำ และยังตามแก้ปัญหาโดยโทรศัพท์เรียกสามีหรือภรรยาขึ้นมาพูดคุยอีกด้วย

ผู้สื่อข่าวถามว่า สิ่งที่เกิดกับสังคมไทยเป็นเพราะวัฒนธรรมตะวันตกและค่านิยมฟรีเซ็กซ์ ใช่หรือไม่ นายวิชาากล่าวว่า นั่นเป็นวัฒนธรรมของสังคมชั้นสูงบางกลุ่ม คนที่ได้รับการศึกษาจากต่างประเทศอาจคิดว่าการมีเพศสัมพันธ์กันเป็นเรื่องปกติ ไม่เคร่งเครียด เรื่องนี้อีกทั้งบรรยากาศให้เพราะทำงานด้านธุรกิจ บางทีเกี่ยวข้องกับเรื่องผลประโยชน์เข้ามาแทรก หรือสามีก็รู้แต่เอาหูไปนาเอาตาไปไร่ เห็นเป็นเรื่องธรรมดา เป็นเรื่องของสังคมเมือง คิดว่าตัวเองเจริญแล้วคบชู้เบิกกันเป็นเรื่องทันสมัยในสังคมที่เจริญ

นายวิชาากล่าวอีกว่า แต่ที่ตนคิดว่าน่ากลัวและร้ายแรงกว่า น่าจะเป็นคนระดับชั้นผู้ใช้แรงงาน ที่อยู่กินกันโดยไม่จดทะเบียน เลิกร้างกันง่าย เปลี่ยนคู่มากกว่าสังคมไฮโซๆ เนื่องจากกลุ่มกรรมกรเหล่านี้ต้องทำงานและเปลี่ยนที่บ่อย ยิงมาอยู่สังคมเมือง ต้องเคลื่อนที่เร็วและตลอดเวลา พบผู้คบมากมายน ถ้าเป็นผู้หญิงจะโตเป็นสาวเร็ว ลองคิดสภาพดู แหล่งก่อสร้างคบกันอยู่กันง่าย ๆ หญิงสาวไม่ยี่ด่าจะอยู่กับชายคนนั้นตลอด ขณะที่ผู้ชายคิดว่าผู้หญิงคนนั้นเป็นของตัวเอง พอไปยุ่งกับผู้ชายอื่น จึงโกรธแค้นถึงขั้นเห็นชัดชววยิงกันตายในสถานที่ก่อสร้างเป็นคดีอาญาขึ้นศาลมากมาย

นายวิชาากล่าวด้วยว่า ตรงนี้น่ากลัว เพราะเป็นป่อเกิดคดีรุนแรงตามมาในกลุ่มคนใช้แรงงาน ทั้งข่มขืนทำผิดชู้สาว เป็นที่น่าวิตก เกิดลูกไม่มีพ่อ เด็กเหล่านี้ก่อเหตุทำผิด เพราะขาดความเอาใจใส่ดูแล ว่าเหวไม่มีที่ยึดเหนี่ยว ไม่มีใครสั่งสอนอบรม เพราะความล้มเหลวของครอบครัว ที่ไม่แต่งงานอยู่กินกันเป็นหลักแหล่ง สภาพบ้านอยู่กันแออัด ยิ่งเอาลูกสาวมาอยู่ด้วยเห็น

สภาพพ่อแม่อยู่กัน ถ้ามามีพ่อเลี้ยงเด็กพวกนี้ถ้าไม่ถูกข่มขืน ก็หนีไปอยู่ถิ่นก่อสร้างอื่น เมื่อมีลูกก็
 สืบทอดภาพชีวิตความเป็นอยู่กันเช่นนี้เพราะศึกษาไม่สูง ความรับผิดชอบไม่เพียงพอ

"เด็กที่ทางศาลเยาวชนฯ รับผิดชอบ เป็นกลุ่มไม่มีหัวหน้าเลยทำ ไม่รู้จักพ่อหรือ
 ครอบครัว คดีที่เกี่ยวข้องเด็กขึ้นกับส่วนกลางทั้งหมดมี 5,000 คดี เป็นเด็กที่ก่อคดี 2,000 คดี
 สืบพบว่าสาเหตุมาจากรากเหง้าปัญหาในครอบครัว สาเหตุที่เด็กกระทำผิดออกมาเร่ร่อน เพราะ
 พ่อแม่หย่าร้างกัน นำวิตกมากทำให้เด็กเรียนตกต่ำ จากที่เคยเรียนดี เมื่อพ่อแม่ต้องหย่าร้างกัน
 ก็กระทบกระเทือนจิตใจ เขาบอดราวแต่ไม่มีใครรับรู้ ที่ศาลเยาวชนและครอบครัวกลางนี้เด็กที่ทำ
 ผิดเมื่อมีพนักงานคุมประพฤติ จะถูกซักถามเหตุผลต่าง ๆ แต่เด็กเหล่านี้จะปิดบัง ไม่เปิดเผยหรือ
 บอกกับใคร เก็บกดไว้ ต้องใช้นักจิตวิทยาช่วยเหลืออย่างมาก ทุกวันนี้ภายนอกดูเหมือนสถาบัน
 ครอบครัวปกติ แต่ลึก ๆ ความวุ่นวาย ความอบอุ่นขาดหายไป คนเห็นว่าเป็นต้องพึ่งครอบครัว
 เพราะรู้สึกในทางลบ แดวมุ่งมหาเมฆไปดูได้ตามอพาร์ทเมนต์ห้องหนึ่ง ๆ มีคนอยู่ร่วมกันกว่า
 สิบคน ตกค่ำก็มาเดินแถวหลังเพิงฯ หาเหยื่อหาเงินใช้กัน" รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและ
 ครอบครัวกลางกล่าว

(จากหนังสือพิมพ์ มติชน อาทิตย์ที่ 7 มกราคม 2539)

"ช่างกล" บุคคลไวกูร์ดิ้น ตร. คม 2 ร.ร. หวันล่างแค้น

นักเรียนช่างกลก่อสร้างล่างแค้นอุกอาจ ก่อคดี 2 วัน 3 ศพ สำสุดเด็กอินทราฯ ถูกยิง ทำยทอยจนล้ม จ๋อยง้ำอีก 4 ดับคาบ้ายรถเมล์ ตำรวจบุกค้นเทคโนโลยี ประชาชน พบอาวุธปืน - มีด - เฮโรอีน เพียบ ผู้บัญชาการตำรวจนครบาลเตือนผาง ประกาศิตจะไม่มีการปรานีอีกต่อไป ตั้ง ฉก. รับมือคู่อริตั้งหน่วยไล่ล่าล่างแค้น

เมื่อเวลา 08.00 น. วันที่ 14 กุมภาพันธ์ ร.ต.อ.สถาพร บุญนาค ร้อยเวร สน. ประชาชน รับแจ้งเหตุนักเรียนถูกยิงเสียชีวิตที่บริเวณป้ายจอดรถหน้าสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ถ.พิบูลสงคราม แขวงและเขตบางซื่อ กทม. จึงเดินทางไปตรวจสอบพบศพ นายยุทธการ สายหยุด อายุ 19 ปี นักเรียน ปวช. ชั้นปีที่ 1 แผนกช่างก่อสร้าง โรงเรียนอินทราชีวศึกษา สภาพศพถูกยิงด้วยอาวุธปืนขนาด .38 ที่ทำยทอยด้านขวา 1 นัด หน้าอีก 4 นัด ในร่างกายมีมีดอโต้ ยาว 1 ฟุต พกอยู่ที่เอว

นายสันต์ทัศน์ สมะพันธ์ อายุ 15 ปี นักเรียนชั้นปีที่ 1 โรงเรียนเดียวกับผู้ตายให้การว่า ก่อนเกิดเหตุได้มารอดรถประจำทางกับเพื่อน ระหว่างนั้นมีชายวัยรุ่น 1 คน อายุประมาณ 18 - 20 ปี นุ่งกางเกงยีนส์สีดำ เสื้อสีดำ ใส่หมวกแก๊ปสีดำ ตัดผมทรงรอกโทร เดินข้ามถนนมาและถาม นายยุทธการว่า "เป็นเด็กอินทราหรือเปล่า" นายยุทธการไม่ตอบ ชายคนนั้นเห็นป้ายชื่อที่ปักอยู่ หน้าอกด้านขวาแล้วบอกว่า "เฮ้ย เด็กอินทราเห่า" พร้อมกับชักปืนยิงใส่ นายยุทธการ 1 นัด

"ผมเห็นนายยุทธการล้มลง ชายคนนั้นจ๋อยง้ำอีก 4 นัดซ้อน แล้ววิ่งข้ามถนนหนีขึ้นรถจักรยานยนต์ที่เพื่อนจอดรถอยู่ ขับหลบหนีไปทางจังหวัดนนทบุรี" นายสันต์เทศกล่าว

ต่อมาเจ้าหน้าที่ฝ่ายสืบสวน สน.ประชาชน ได้นำศพมาเก็บไว้ที่โรงพัก ระหว่างนั้นมีกลุ่มนักเรียนเทคโนโลยีประชาชนเดินเข้ามามุงดู พร้อมกับพูดว่า "สมควรแล้ว ตายเสียได้ก็ดี ช่างนัก" แล้วพากันเดินเข้าโรงเรียน เจ้าหน้าที่ตำรวจสงสัยว่ากลุ่มนักเรียนดังกล่าวจะพกพาอาวุธ จึงติดต่อกับอาจารย์เข้าไปตรวจค้น พบอาวุธปืนลูกซองไทย ประดิษฐ์ 1 กระบอก พร้อมกระสุนปืนขนาด .38 จำนวน 2 กระบอก ปืนขนาด .22 จำนวน 4 กระบอก ปืนปากกา 6 กระบอก ปืนอัดก๊าซ 1 กระบอก กระสุนปืนขนาด .38 จำนวน 2 นัด กระสุนขนาด .212 จำนวน 11 นัด

เฮโรอิน 1 ห่อ พร้อมอุปกรณ์การฉีด ทางเจ้าหน้าที่ตำรวจจึงควบคุมนักเรียนจำนวน 30 คน มาทำการสอบสวน

ผู้สื่อข่าวรายงานว่า เมื่อเวลา 14.00 น. วันที่ 13 กุมภาพันธ์ ที่ผ่านมา นายสิทธิพร ภูริยากร นักเรียนอุเทนถวาย ถูกยิงเสียชีวิต ในท้องที่ สน.พญาไท นายภาณุรัตน์ ไม่ทราบนามสกุล นักเรียนโรงเรียนอินทราชีวศึกษา ถูกยิงเสียชีวิต มีนายสมชาย วงศ์ร้อยสน ยายอุดม นิรายชนสาร และนายมานิตย์ เกิดศิริ ได้รับความเจ็บ เมื่อเวลา 20.00 น. วันที่ 13 กุมภาพันธ์ เหมือนกัน และก่อนนั้นประมาณ 3 ชั่วโมง นายวีระชัย สงวนนาม นักศึกษาอินทราชีวศึกษา ก็ถูกยิงจนได้รับความเจ็บ โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ควบคุมตัวได้ดำเนินคดีเนื่องจากมีพยานยืนยันว่าเป็นคนลงมือสังหารนายสิทธิพร

กระทั่งเกิดเหตุยิงนายยุทธการ เสียชีวิตในตอนเช้าอีกทำให้ พล.ต.ต.บริบูรณ์ วุฒิกิติ ผบก.น.เหนือได้เรียกนายตำรวจระดับ ผกก. และ รอง ผกก. หัวหน้าสถานีทั่วเขตรับผิดชอบเข้าหารือเพื่อเตรียมพร้อมป้องกันเหตุร้ายดังกล่าว ซึ่งคาดว่าจะรุนแรงขึ้นเป็นลำดับ พร้อมสั่งกำชับให้จับตาดูนักเรียนจากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลอุเทนถวายและโรงเรียนอินทราชีวศึกษาเป็นพิเศษ

พล.ต.ต.บริบูรณ์กล่าวว่า ได้เรียกประชุมและสั่งการให้ตำรวจทุก สน. ในเขต บก.น.เหนือจัดกำลังสายตรวจเข้าตรวจตามสถาบันต่าง ๆ และบริเวณป้ายจอดรถประจำทาง ซึ่งมักมีเหตุทะเลาะวิวาทอยู่เสมอ เหตุที่เกิดขึ้นล่าสุดคงสืบเนื่องมาจากเหตุการณ์ในวันที่ 13 กุมภาพันธ์ ด้วย พร้อมกันนั้นตนได้ทำหนังสือถึง พล.ต.ท.โสภณ วาราชนนท์ ผบช.น. เพื่อประสานกับ บก.น.ใต้ และ บก.น.ชนฯ ระดมกำลังเพื่อป้องกันเหตุ

ทางด้าน พล.ต.ท.โสภณ กล่าวว่า ได้เรียกประชุมตำรวจจาก บก.น.เหนือ ใต้ และ ชนฯ เจ้าหน้าที่กองสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน บก.สบพ. เพื่อหารือถึงมาตรการป้องกันโดยเฉพาะพื้นที่ที่มีปัญหา

"จากนี้ไปผมจะไม่ประมาทกันอีกแล้ว ซึ่มีเหตุการณ์เช่นนี้อีก ผมจะสั่งการให้ดำเนินคดีตามกฎหมาย และไม่ยอมลดหย่อนผ่อนโทษอีกต่อไป" พล.ต.ท.โสภณกล่าวและว่า ขณะนี้ได้จัดกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจหน่วยปราบปรามจลาจล 150 นาย เป็นหน่วยฉุกเฉินรับเหตุการณ์ปะทะ นอกจาก

นี้ จะสืบสวนในทางลับว่านักเรียนเหล่านี้มีการนำอาวุธไปฝากไว้กับใครบ้าง ก่อนจะมาก่อเหตุ โดยตำรวจจะเอาผิดกับผู้รับฝากอาวุธไว้ด้วย

รายงานข่าวแจ้งว่าหลังจากที่ พล.ต.ท.โสภณ เรียกประชุมนายตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ในระดับกองบังคับการเหนือ, ใต้, ธนฯ และสวัสดิภาพเด็กและเยาวชนก็ได้เรียกประชุมนายตำรวจระดับโรงพักพร้อมทั้งชี้แจงให้เจ้าหน้าที่ตำรวจที่รับผิดชอบพื้นที่ให้ทราบ และให้ระดมกำลังทั้งสายตรวจ สืบสืบออกตรวจพื้นที่ที่เป็นจุดที่เป็นแหล่งนักเรียนตึกกัน หากมีการจับกุมหรือสงสัยว่าจะเป็นกลุ่มนักเรียนให้ไขแผนป้องกันเพื่อไม่ให้ให้เกิดเหตุ หรือควบคุมตัวภายในกฎหมายที่ให้อำนาจเพื่อป้องกันเหตุบานปลาย

ข่าวแจ้งว่า ในที่ประชุมได้เน้นย้ำว่ามีข่าวว่ากลุ่มนักเรียนซึ่งเสียชีวิตมีความโกรธแค้นกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นดังกล่าวเป็นอย่างมาก ถึงขั้นมีการรวมกลุ่มนักเรียนหัวโจกพร้อมอาวุธออกไปล่ากลุ่มนักเรียนคู่อริ พฤติกรรมของกลุ่มนักเรียนดังกล่าวจะไม่มีเหตุผลและพุดคุยแต่อย่างใด โดยจะใช้อาวุธที่มีอยู่ทำร้ายฝ่ายตรงข้ามทันที จึงขอให้เจ้าหน้าที่ในพื้นที่ออกตรวจตราอย่างเข้มงวดเป็นพิเศษด้วย

(จากหนังสือพิมพ์ ไทยรัฐ วันศุกร์ที่ 16 กุมภาพันธ์ 2539)